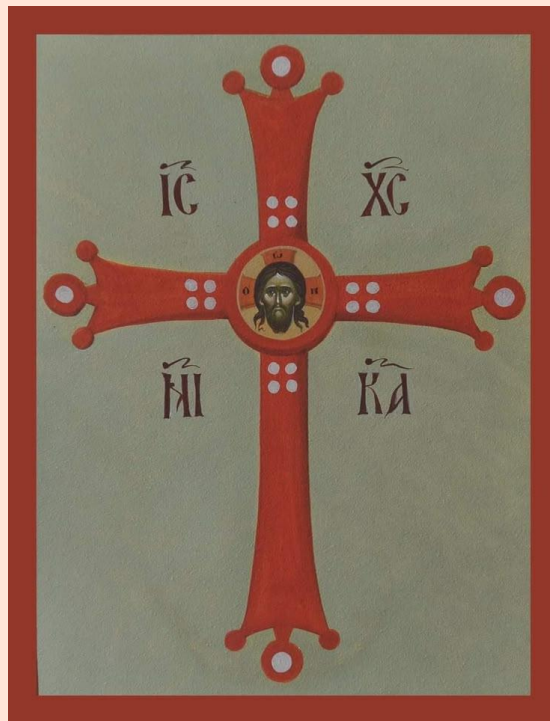

Sfântul Apostol Lucas

Faptele Apostolilor

(ediția liturgică)

Teologie pentru azi
București
2025

Sfântul Apostol Lucas

Faptele Apostolilor

Traducere de
Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș

Teologie pentru azi
București
2025

© Teologie pentru azi
<https://www.teologiepentruazi.ro/>
2025

Această carte este proprietatea
Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș.
Ea nu poate fi tipărită și comercializată fără acordul
direct al autorului ei, Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș.

Ediția de față este o ediție online gratuită.

Am tradus textul cărții conform BYZ,
ed. lui Maurice A. Robinson și William G.
Pierpont, 1995, inclusă în Bible Works 10.

Am preluat imaginea
de pe coperta primă de aici¹.

¹ A se vedea:
<https://i.pinimg.com/736x/81/2f/22/812f2271b5d7bbc43fo649e3eb7152c6.jpg>. De la Eleni Markou Meletiou:
<https://ro.pinterest.com/elenimarkoumele/>.

Capitolul 1

1. Într-adevăr, cuvântul cel dintâi l-am făcut pentru toate, o, Teofile, pe care le-a început Iisus a face și a învăța,

2. până în ziua în care a poruncit Apostolilor, prin Duhul Sfânt, celor pe care i-a ales, și a fost înălțat.

3. Căroră și S-a arătat pe Sine viu, după ce a fost El să pătimească, întru multe mărturii, până la 40 de zile arătându-li-Se lor și zicându-le cele despre Împărăția lui Dumnezeu.

4. Și adunându-se împreună, le-a poruncit lor de Ierusalima a nu se depărta, ci a aștepta făgăduința Tatălui, „pe care ați auzit-o de la Mine.

5. Căci, într-adevăr, Ioannis a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt nu după multe din aceste zile”.

6. Așadar, când într-adevăr s-au adunat împreună, Îl întrebau pe El, zicându-I: „Doamne, oare în vremea aceasta re-faci împărăția lui Israil”.

7. Și a zis către ei: „Nu vă este vouă să cunoașteți anii sau vremurile, pe care Tatăl le-a pus întru a Sa stăpânire,

8. dar veți lua putere, venind Sfântul Duh întru voi! Și Îmi veți fi Mie martori și în Ierusalim și în toată Iudea și Samaria și până la marginea pământului”.

9. Și a zis acestea, văzându-L ei, și a fost ridicat, iar norul L-a luat pe El de la ochii lor.

10. Și cum erau căutând spre cer, mergând El, și, iată, doi bărbați le stătuseră lor în îmbrăcăminte albă!

11. Care au și zis: „Bărbați galileieni, de ce ați stat privind spre cer? Acesta, Iisus, Cel care a fost ridicat de la voi întru cer, așa va și veni, în ce fel l-ați văzut pe El mergând întru cer”.

12. Atunci s-au întors întru Ierusalim de la muntele numit Eleonos, care este aproape de Ierusalim, având calea sabbatului.

13. Și când au intrat, s-au suit întru camera de sus, unde erau șezând și Petros și Iacovos și Ioannis și Andreas, Filippos și Tomas, Bartolomeos și Matteos, Iacovos al lui Alfeos și Simon Zilotis și Iudas al lui Iacovos.

14. Aceștia toți erau așteptând împreună, cu rugăciune și cu cerere, împreună cu femeile și cu Maria, cu Maica lui Iisus, și cu frații Săi.

15. Și în zilele acestea s-a ridicat Petros în mijlocul ucenicilor – și era mulțimea de nume în același loc ca la 120 – și a zis:

16. „Bărbați frați, trebuia să fie împlinită Scriptura aceasta, pe care a zis-o mai înainte Duhul Sfânt prin gura lui David despre Iudas, cel care a fost călăuza celor care l-au prins pe Iisus.

17. Căci numărât era împreună cu noi și a primit sortul slujirii acesteia.

18. Așadar, într-adevăr, acesta a dobândit loc din plata nedreptății și, căzând cu capul înainte, i-a plesnit mijlocul și s-au vărsat toate măruntaiele sale.

19. Și lucru cunoscut a fost tuturor celor care locuiesc în Ierusalim, astfel încât să fie chemat însuși locul acela, în limbile lor, Acheldama, adică Locul sângelui.

20. Căci a fost scris în cartea Psalmilor: «Să se facă casa sa pustie și să nu fie cel care locuiește întru ea!». Iar «cercețarea sa să o ia altul».

21. Așadar, trebuie – din cei care au venit împreună cu noi, din bărbații din toată vremea, din care zi a intrat și până a ieșit dintre noi Domnul Iisus,

22. care a început de la Botezul lui Ioannis până în ziua în care a fost ridicat de la noi –, un martor al învierii Sale, ca să fie împreună cu noi unul din aceștia”.

23. Și au stat doi: Iosif cel numit Varsavvas, care a fost numit Iustos, și Mattias.

24. Și s-au rugat și au zis: „Tu, Doamne, cunoscătorule al inimilor tuturor, arată-l pe care l-ai ales, pe unul din aceștia doi,

25. ca să ia sorțul slujirii acesteia și al apostoliei, de la care Iudas s-a întors, pentru ca să meargă întru locul său!”.

26. Și și-au dat sorții lor și a căzut sorțul pe Mattias și împreună a fost numărat cu cei 11 Apostoli.

Capitolul 2

1. Și când era a se împlini ziua Cincizecimii, erau toți împreună la un loc.

2. Și s-a făcut fără veste din cer sunetul ca aducând suflare puternică și a umplut toată casa unde erau șezând.

3. Și li s-au arătat lor, împărțindu-se, limbile ca de foc, și a șezut în fiecare dintre ei.

4. Și au fost umpluți toți de Duhul Sfânt și au început a grăi în alte limbi, precum Duhul le dădea lor să vorbească.

5. Și erau în Ierusalim locuind iudeii, oamenii cei evlavioși, din tot neamul cel de sub cer.

6. Și când s-a făcut glasul acesta, s-a adunat mulțimea și a fost tulburată, căci auzeau pe fiecare în a sa limbă grăindu-le lor.

7. Și se uimeau toți și se minunau, zicându-și unii către alții: „Oare nu, iată, toți aceștia, care grăiesc, sunt galileieni?!”

8. Și cum îi auzim noi, fiecare, în a sa limbă a noastră, în care am fost născuți?

9. Parții și mezii și elamiții și cei care locuiesc în Mesopotamia și în Iudea și Cappadochia, în Pontos și în Asia,

10. și în Frighia și Pamfilia, în Egiptos și în părțile Libiei cea către Chirini, și romeii cei care sunt călători, și iudeii și prozeliții,

11. cretanii și arabii, îi auzim – grăindu-le ei, cu ale noastre limbi –, mărețiile lui Dumnezeu”.

12. Și se uimeau toți și se nedumereau, zicându-și unul către altul: „Ce să voiască aceasta a fi?”.

13. Dar alții, bătându-și joc, ziceau că: „Sunt plini de must”.

14. Dar Petros, cel care a stat împreună cu cei 11, și-a ridicat glasul său și le-a vorbit lor: „Bărbați iudei și toți cei care locuiți Ierusalimul, aceasta cunoscută să vă fie vouă și ascultați cuvintele mele!

15. Căci nu, precum voi presupuneți, aceștia sunt beți – căci este ceasul al 3-lea al zilei –,

16. ci aceasta este cea care a fost zisă prin Profetul Ioil:

17. «Și va fi în zilele cele mai de pe urmă», zice Dumnezeu, «că voi turna din Duhul Meu în tot trupul. Și vor profeti fiii voștri și fiicele voastre, și tinerii voștri vedenii vor vedea și bătrânii voștri vise vor fi visând.

18. Și, într-adevăr, în robii Mei și în roabele Mele în zilele acelea voi turna din Duhul Meu și vor profeti.

19. Și voi da minuni în cer, sus, și semne pe pământ, jos, sânge și foc și abur de fum.

20. Soarele va fi întors într-un întuneric și luna într-un sânge, mai înainte să vină ziua Domnului cea mare și strălucitoare.

21. Și va fi, că tot cel care are să cheme numele Domnului, va fi mântuit ».

22. Bărbați israiliți, auziți cuvintele acestea! Pe Iisus Nazoreosul, pe omul de la Dumnezeu arătat întru voi cu puteri și cu minuni și cu semne, pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, precum și voi știți,

23. pe Acesta, cu hotărâțul sfat și cu preștiința lui Dumnezeu, dat fiind, a fost luat, și prin mâinile celor fărădelege L-au bătut în cuie și L-au omorât.

24. Pe Care Dumnezeu L-a înviat, Cel care a dezlegat chinurile morții, pentru că nu era puternică, încât să fie ținut El de către ea.

25. Căci David zice despre El: «Înainte vedeam pe Domnul, înaintea mea pururea. Căci în cele de-a dreapta Mea este, ca să nu fiu clătinat.

26. Pentru aceasta a fost veselită inima mea și s-a bucurat limba mea. Dar încă și trupul meu se va sălășlui întru nădejde.

27. Că nu vei părăsi sufletul meu întru Iad și nici nu vei da pe Cel Cuvios al Tău să vadă stricăciunea.

28. Mi-ai făcut cunoscute mie căile vieții și mă vei umple pe mine de veselie cu fața Ta».

29. Bărbați frați, este potrivit să zic cu îndrăzneală către voi despre Patriarhul David, căci el a și murit și a fost îngropat, și mormântul său este la noi până în ziua aceasta.

30. Așadar, Profet fiind, și el a știut că cu jurământ i S-a jurat lui Dumnezeu, că din rodul șalelor sale, după trup, Îl va ridica pe Hristos, ca să șadă pe tronul său.

31. Și cel care a văzut mai înainte, acela a grăit despre învierea lui Hristos. Căci nu a fost părăsit sufletul Său întru Iad și nici trupul Său nu a văzut stricăciunea.

32. Pe Acest Iisus L-a înviat Dumnezeu, Căruia noi toți Îi suntem martori.

33. Așadar, cu dreapta lui Dumnezeu a fost înălțat și făgăduința Sfântului Duh a luat-o de la Tatăl, a turnat aceasta, pe care voi o vedeți și o auziți acum.

34. Căci nu David s-a suit întru ceruri, ci el zice: «A zis Domnul Domnului meu: <Șezi în cele de-a dreapta Mea,

35. până ce am să pun pe vrăjmașii Tăi scăunel picioarelor Tale!>».

36. Așadar, să știe fără îndoială toată casa lui Israil, că și Domn și Hristos pe El Dumnezeu L-a făcut, pe Acest Iisus pe Care voi L-ați răstignit!”.

37. Iar cei care au auzit, au fost străpunși la inimă și au zis către Petros și celorlalți Apostoli: „Ce vom face, bărbați frați?”.

38. Iar Petros zicea către ei: „Pocăiți-vă și să fie botezat fiecare dintre voi în numele lui Iisus Hristos spre iertarea păcatelor și veți lua darul Sfântului Duh!

39. Căci a voastră este făgăduința și a copiilor voștri și a tuturor celor de departe, pe câți are să-i cheme Domnul Dumnezeu nostru”.

40. Și cu alte cuvinte mai multe mărturisea și îndemna, zicându-le: „Mântuiți-vă de această generație strâmbă!”.

41. Atunci, într-adevăr, ei cu bucurie au primit cuvântul său și au fost botezați. Și au fost adăugate în ziua aceea suflete ca la 3.000.

42. Și erau stăruind în învățătura Apostolilor și în comuniune și în frângerea pâinii și în rugăciuni.

43. Și frică i s-a făcut la tot sufletul, căci și multe minuni și semne se făceau prin Apostoli.

44. Iar toți cei care credeau erau la un loc și aveau toate obștești.

45. Iar stăpânirile și averile le vindeau și le împărțeau pe ele tuturor, după cum cineva avea nevoie.

46. Și în fiecare zi stăruind împreună în templu și frângând în casă pâinea, împărțeau hrana cu bucurie și întru smerenia inimii,

47. laudându-L pe Dumnezeu și având har către tot poporul. Iar Domnul îi adăuga în Biserică pe cei care se mântuiau în fiecare zi.

Capitolul 3

1. Și, împreună, Petros și Ioannis se suiau întru templu la ceasul al 9-lea al rugăciunii.

2. Și un anumit bărbat, olog fiind din pânțele maicii sale, era purtat. Pe care îl puneau în fiecare zi către ușa templului, zisă *Cea frumoasă*, pentru a cere milostenie de la cei care intrau întru templu.

3. Care, atunci când i-a văzut pe Petros și pe Ioannis voind a intra întru templu, se ruga de milostenie.

4. Iar Petros a privit spre el, împreună cu Ioannis, și i-a zis lui: „Privește spre noi!”.

5. Iar el privea la ei, așteptând să ia ceva de la ei.

6. Dar Petros i-a zis: „Argint și aur nu am la mine, dar ce am, aceasta îți dau ție. În numele lui Iisus Hristos Nazoreosul, ridică-te și umblă!”.

7. Și l-a luat pe el de mâna cea dreaptă și l-a ridicat. Și, numaidecât, i-au fost întărite picioarele sale și gleznele.

8. Și, sărind, a stat și umbla, și a intrat împreună cu ei întru templu, umblând și sărind și laudându-L pe Dumnezeu.

9. Și l-a văzut pe el tot poporul umblând și laudându-L pe Dumnezeu.

10. Și îl cunoșteau pe el, că acesta era cel care ședea pentru milostenie la poarta *Cea frumoasă* a templului. Și au fost umpluți de uimire și de extaz pentru ce i s-a întâmplat lui.

11. Iar ologul, cel care a fost vindecat, ținându-i pe Petros și pe Ioannis, a alergat către ei tot poporul la porticul numit *Al lui Solomon*, fiind cu totul uimiți.

12. Iar Petros văzând aceasta, a răspuns către popor: „Bărbați israiliți, de ce vă minunați pentru aceasta sau la noi

de ce priviți, ca și cum cu a noastră putere sau evlavie l-am făcut pe el a umbla?

13. Dumnezeu lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacov, Dumnezeu părinților noștri, L-a slăvit pe Slujitorul Său, pe Iisus. Pe Care, într-adevăr, voi L-ați dat și L-ați tăgăduit pe El în fața lui Pilatos, când a judecat acela a-L elibera.

14. Iar voi pe Cel Sfânt și Drept L-ați tăgăduit și ați cerut un om, un ucigaș, să vă elibereze vouă,

15. iar pe începătorul vieții L-ați omorât. Pe care Dumnezeu L-a înviat din morți, Căruia noi Îi suntem martori.

16. Și întru credința numelui Său, pe acesta pe care îl vedeți și îl știți de mai înainte, l-a întărit numele Său. Și credința cea prin El i-a dat lui întregimea aceasta înaintea voastră, a tuturor.

17. Și acum, fraților, știu că dintru neștiință ați făcut, precum și stăpânitorii voștri.

18. Iar Dumnezeu, Care a vestit mai înainte prin gura tuturor Profetilor Săi că are să pătimească Hristos, a împlinit așa.

19. Așadar, pocăiți-vă și vă întoarceți, pentru ca să fie șterse păcatele voastre și pentru ca să vină vremurile odihnei de la fața Domnului

20. și să fie trimis Cel mai înainte rânduit vouă, Hristos Iisus!

21. Pe Care, într-adevăr, trebuie să-L primească cerul până la anii restaurării tuturor, căroră le-a grăit Dumnezeu prin gura tuturor Sfinților Săi Profeti cei din veac.

22. Căci, într-adevăr, Mosis a zis către părinți că «Profet vă va ridica vouă Domnul, Dumnezeuul nostru, dintre frații voștri, ca mine. De El veți asculta după toate câte are să grăiască către voi.

23. Și va fi, tot sufletul, care nu are să asculte de Profetul Acela, că va fi nimicuit cu totul din popor».

24. Dar și toți Profetii, de la Samuil și cei pe rând, câți au grăit, și aceia au vestit zilele acestea.

25. Voi sunteți fiii Profetilor și ai făgăduinței, pe care a pus-o Dumnezeu către părinții noștri, zicând către Avraam: «Și întru sămânța ta vor fi binecuvântate toate neamurile pământului».

26. Dumnezeu, vouă mai întâi, Cel care L-a înviat pe Slujitorul Său, pe Iisus, L-a trimis pe El binecuvântându-vă pe voi, întru a vă întoarce fiecare de la răutățile voastre”.

Capitolul 4

1. Și grăind ei către popor, au venit asupra lor preoții și căpitanul templului și sadduceii,

2. supărați pentru că învață ei poporul și vestesc întru Iisus învierea morților.

3. Și și-au pus asupra lor mâinile lor și i-au pus spre pază pentru a doua zi, căci deja era seară.

4. Dar mulți din cei care au auzit cuvântul au crezut și a fost făcut numărul oamenilor ca la 5 mii.

5. Și a fost în a doua zi să fie adunați stăpânitorii lor și bătrânii și cărturarii întru Ierusalim,

6. și Annas arhiereul și Caiafas și Ioannis și Alexandros și câți erau din neam arhieresc.

7. Și i-au pus pe ei în mijloc și îi întrebau: „Cu ce putere sau cu ce nume ați făcut voi aceasta?”

8. Atunci, Petros, a fost umplut de Duhul Sfânt și a zis către ei: „Stăpânitorilor ai poporului și cei mai bătrâni ai lui Israil,

9. dacă noi astăzi suntem cercetați din cauza facerii de bine a omului celui bolnav, cu ce acesta a fost mântuit,

10. cunoscut să vă fie tuturor la voi și la tot poporul lui Israil, că în numele lui Iisus Hristos Nazoreosul, pe Care voi L-ați răstignit și pe Care Dumnezeu L-a sculat din morți, întru Acela a stat sănătos acesta înaintea voastră!

11. Acesta este piatra care a fost disprețuită de către voi, cei care zidiți, Cel care S-a făcut întru capul unghiului.

12. Și nu este în niciun altul mântuirea, căci nici nu este alt nume dat între oameni întru care trebuie să ne mântuim noi”.

13. Dar văzând îndrăzneala lui Petros și a lui Ioannis și înțelegând că sunt oameni needucați și nepricepuți, se minunau, și îi cunoșteau pe ei că împreună cu Iisus erau.

14. Iar pe om văzându-l împreună cu ei stând, pe cel care a fost vindecat, nimic nu avea ce să zică împotriva.

15. Și au poruncit ei ca afară din sinedrion să iasă și discutau unii cu alții,

16. zicând: „Ce le vom face oamenilor acestora? Căci, într-adevăr, că semn cunoscut s-a făcut prin ei, vădit tuturor celor care locuiesc în Ierusalim, și nu putem să-l negăm.

17. Dar ca să nu se răspândească întru mai mult întru popor, cu amenințare îi vom amenința pe ei a nu mai grăi întru numele Acestuia niciunui dintre oameni”.

18. Și i-au chemat pe ei și le-au poruncit lor a nu vorbi deloc și nici a învăța întru numele lui Iisus.

19. Iar Petros și Ioannis au fost răspunzând către ei și au zis: „Judecați, dacă este drept înaintea lui Dumnezeu a asculta de voi mai mult decât de Dumnezeu!

20. Căci nu putem noi, pe care le-am văzut și le-am auzit, a nu le grăi”.

21. Iar ei au fost amenințați și mai mult, după care i-au eliberat pe ei, neaflând nimic despre cum îi vor pedepsi pe ei, din cauza poporului, căci toți Îl slăveau pe Dumnezeu pentru ce au făcut.

22. Căci omul era mai mult de 40 de ani la care se făcuse semnul acesta al vindecării.

23. Și au fost eliberați și s-au dus către cei ai lor și le-au vestit câte au zis către ei arhieriei și bătrânii.

24. Iar ei auzind acestea, împreună au ridicat glasul către Dumnezeu și au zis: „Stăpâne, Tu ești Dumnezeu, Care ai făcut cerul și pământul și marea și toate cele din ele!

25. Cel care prin gura lui David, slujitorul Tău, ai zis: «Pentru ce s-au semețit neamurile și popoarele au cugetat cele deșarte?

26. Au stat împărații pământului și stăpânitorii au fost adunați împreună împotriva Domnului și împotriva Hristosului Său».

27. Căci, cu adevărat, au fost adunați împotriva Celui Sfânt, a Slujitorului Tău Iisus, pe Care L-ai uns, iar Irodis și Pontios Pilatos, împreună cu neamurile și cu poporul lui Israil,

28. ai îngăduit să facă câte mâna Ta și sfatul Tău mai înainte au rânduit să se facă.

29. Iar în cele de acum, Doamne, privește asupra amenințărilor lor și dă-le robilor Tăi cu toată îndrăzneala a grăi cuvântul Tău!

30. Iar când mâna Ta ai să Ți-o întinzi Tu spre vindecare, atunci și semne și minuni să faci prin numele Celui Sfânt, al Slujitorului Tău, al lui Iisus!”.

31. Și au fost rugându-se ei și a fost clătinat locul în care erau adunați și au fost umpluți toți de Duhul Sfânt și grăiau cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.

32. Iar inima și sufletul mulțimii celei care a crezut era unul și niciunul ceva din averile lor nu zicea a fi al său, ci le erau lor toate obștești.

33. Și Apostolii dădeau mărturie cu mare putere despre învierea Domnului Iisus, iar harul cel mare era în ei toți.

34. Și nici nevoiaș nu era cineva dintre ei, căci câți erau stăpâni de câmpuri sau de case, vânzându-le, aduceau prețurile celor care erau vândute

35. și le puneau lângă picioarele Apostolilor. Și dădeau fiecăruia precum avea nevoie cineva.

36. Iar Iosis, cel care a fost numit Barnabas de către Apostoli – care este talmăcit „fiul mângâierii” –, levitul, cipriot cu neamul,

37. având el câmp, l-a vândut și a adus suma de bani și a pus-o lângă picioarele Apostolilor.

Capitolul 5

1. Iar un om oarecare, Ananias cu numele, împreună cu Sapphira, cu femeia sa, au vândut un ogor.

2. Și a pus deoparte din preț, și a cunoscut împreună aceasta și femeia sa, și a adus o oarecare parte și lângă picioarele Apostolilor a pus-o.

3. Iar Petros i-a zis: „Anania, pentru ce a umplut Satanas inima ta, ca să minți tu pe Duhul Sfânt și să pui tu deoparte din prețul câmpului?”

4. Oare nu, rămânând, ție îți rămânea și, vândut, oare nu în a ta putere era? Pentru ce ai pus în inima ta lucrul acesta? Nu ai mințit oamenilor, ci lui Dumnezeu”.

5. Și auzind Ananias cuvintele acestea, a căzut și a murit. Și a fost frică mare în toți cei care auzeau acestea.

6. Și s-au ridicat cei mai tineri și s-au îngrijit de el și l-au scos afară și l-au îngropat.

7. Și a fost ca la trei ceasuri răstimpul, iar femeia sa, care nu cunoscuse ceea ce s-a făcut, a intrat.

8. Și i-a răspuns ei Petros: „Zi-mi mie, dacă pentru atâta ați vândut câmpul?”. Și ea i-a zis: „Da, pentru atâta!”.

9. Și Petros a zis către ea: „Pentru ce ați fost înțeleși voi ca să ispitiți Duhul Domnului? Iată, picioarele celor care l-au îngropat pe bărbatul tău sunt la ușă și te vor scoate afară și pe tine!”.

10. Și a căzut îndată lângă picioarele sale și a murit. Și au intrat tinerii și au aflat-o pe ea moartă și au scos-o afară și au îngropat-o cu bărbatul ei.

11. Și a fost frică mare în toată Biserica și în toți cei care auzeau acestea.

12. Iar prin mâinile Apostolilor se făceau semne și minuni multe în popor; și erau toți împreună în porticul lui Solomon.

13. Iar din ceilalți nimeni nu îndrăznea a li se alătura lor, dar poporul îi mărea pe ei.

14. Și mai mult se adăugau crezând Domnului, mulțimi de bărbați și de femei,

15. astfel încât pe străzi îi aduceau pe cei bolnavi și îi puneau pe paturi și saltele, pentru ca, venind Petros, măcar umbra să-i umbrească unuia dintre ei.

16. Și se aduna și mulțimea cetăților celor dimprejur întru Ierusalim, aducându-i pe cei bolnavi și pe cei tulburați de dururile cele necurate, care erau vindecați toți.

17. Și s-a ridicat arhiereul și toți cei împreună cu el – fiind din eresul sadduceilor – căci au fost umpluți de invidie,

18. și și-au pus mâinile lor peste Apostoli și i-au pus pe ei în paza temniței.

19. Dar Îngerul Domnului, prin noapte, a deschis ușile temniței, și i-a scos afară pe ei și le-a zis:

20. „Mergeți, și cei care ați fost stând, grațiți poporului în templu toate cuvintele vieții acesteia!”.

21. Și, când au auzit acestea, au intrat de dimineață întru templu și învățau. Și a mers arhiereul și cei împreună cu el, au chemat împreună sinedrionul și toată bătrânimea fiilor lui Israil, și au trimis întru temniță ca să-i aducă pe ei.

22. Dar slujitorii care au mers nu i-au aflat pe ei în temniță; și s-au întors și au vestit,

23. zicând că: „Temnița am aflat-o închisă cu toată paza și străjerii stând înaintea ușilor; dar au deschis, iar înăuntru pe nimeni n-au aflat”.

24. Și dacă au auzit cuvintele acestea, și preotul și căpetenia templului și arhiereii erau foarte nedumeriți despre ei, gândind ce să fie aceasta.

25. Dar a venit oarecare și le-a vestit lor că: „Iată, oamenii pe care i-ați pus în temniță sunt în templu, stând și învățând pe popor!”.

26. Atunci s-a dus căpetenia, împreună cu slujitorii, și i-au adus pe ei, dar nu cu forța, căci se temeau de popor, ca să nu-iucidă cu pietre.

27. Și i-au adus pe ei și au stat în sinedrion. Și i-a întreat pe ei arhiereul,

28. zicându-le: „Nu cu poruncă v-am poruncit vouă a nu învăța în numele Acestuia? Și, iată, ați umplut Ierusalimul de învățătura voastră și voiți să aduceți asupra noastră sângele Omului acestuia!”.

39. Și au răspuns Petros și Apostolii și au zis: „Lui Dumnezeu trebuie a asculta mai mult decât oamenilor.

30. Dumnezeuul părinților noștri L-a înviat pe Iisus, pe Care voi L-ați omorât, L-ați spânzurat pe lemn.

31. Pe Acesta, Dumnezeu Începătorul și Mântuitorul L-a înălțat întru dreapta Sa, ca să-i dea pocăință lui Israil și iertarea păcatelor.

32. Iar noi suntem martorii Săi, ai cuvintelor acestora, dar și Duhul Sfânt, pe Care L-a dat Dumnezeu celor care Îi ascultă Lui”.

33. Iar ei, auzind, erau înfuriați și se sfătuiau să-i omoare pe ei.

34. Și s-a ridicat oarecare fariseu în sinedrion, cu numele Gamaliil, învățător de lege, cinstit la tot poporul, care a poruncit afară, pe scurt, ce să le facă Apostolilor.

35. Și a zis către ei: „Bărbați israeliți, luați aminte la voi înșivă, la ce aveți a face asupra oamenilor acestora!”

36. Căci mai înainte de aceste zile s-a ridicat Tevdas, zicând el însuși a fi cineva, cu care a fost chemat numărul ca la 400 de oameni; care a fost omorât și toți câți erau crezând lui au fost risipiți și au fost întru nimic.

37. După acesta s-a ridicat Iudas Galileanul în zilele recensământului și a despărțit popor destul dinapoia sa; și acela a pierit și toți câți erau crezând lui au fost risipiți.

38. Și acestea acum vă zic vouă: Depărtați-vă de oamenii aceștia și lăsați-i pe ei! Căci, dacă are să fie de la oameni sfatul sau lucrul acesta, va fi nimicit;

39. dar dacă este de la Dumnezeu, nu puteți să-l nimiciți pe el, ca nu cumva și luptători împotriva lui Dumnezeu să vă aflați”.

40. Și au fost crezându-i lui. Și i-au chemat pe Apostoli și i-au bătut și le-au poruncit a nu grăi în numele lui Iisus și i-au eliberat pe ei.

41. Atunci ei mergeau, bucurându-se de la fața sinedriunii, căci pentru numele lui Iisus au fost învredniciți să fie necinstiți.

42. Și toată ziua, în templu și prin casă, nu încetau învâțându-L și bine-vestindu-L pe Iisus Hristos!

Capitolul 6

1. În zilele acelea, înmulțindu-se ucenicii, s-a făcut murmurul eleniștilor împotriva evreilor, căci erau trecute cu vederea, în slujirea de zi cu zi, văduvele lor.

2. Și au chemat cei doisprezece mulțimea ucenicilor și au zis: „Nu este plăcut ca noi, părăsind cuvântul lui Dumnezeu, a sluji meselor.

3. Cercetați, așadar, fraților, șapte oameni dintre voi, mărturisii fiind, plini de Duhul Sfânt și de înțelepciune, pe care avem să-i punem peste nevoia aceasta!

4. Iar noi în rugăciune și în slujirea cuvântului vom stăruii”.

5. Și a plăcut cuvântul înaintea a toată mulțimea. Și l-au ales pe Stefanos, bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, și pe Filippos și pe Prohoros și pe Nicanor și pe Timon și pe Parmenas și pe Nicolaos, prozelit antiohian,

6. pe care i-au pus înaintea Apostolilor. Și s-au rugat și și-au pus mâinile asupra lor.

7. Și cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea foarte numărul ucenicilor în Ierusalim și multa mulțime a preoților ascultau credinței.

8. Iar Stefanos, plin de credință și de putere, făcea minuni și semne multe în popor.

9. Și s-au ridicat oarecare dintre cei din sinagoga numită a libertinilor și a chirineilor și a alexandrinilor, și a celor din Chilichia și Asia, certându-se cu Stefanos.

10. Și nu puteau să se împotrivescă înțelepciunii și Duhului cu care grăia.

11. Atunci au ațâțat oameni, zicând că: „L-am auzit pe el grăind cuvinte blasfemice spre Moisis și Dumnezeu”.

12. Și au stârnit poporul și pe bătrâni și pe cărturari și au stat asupra sa, l-au prins pe el și l-au dus întru sinedrion.

13. Și au pus mărturii mincinoase, zicând: „Omul acesta nu încetează cuvintele blasfemice, grăind împotriva locului celui sfânt și a legii.

14. Căci l-am auzit pe el zicând că Iisus Nazoreosul, Acesta, va nimici locul acesta și va schimba obiceiurile pe care ni le-a dat nouă Moisis”.

15. Și au privit spre el toți cei care ședeau în sinedrion și au văzut fața sa ca față de Înger.

Capitolul 7

1. Și arhiereul a zis: „Oare acestea așa sunt?”.
2. Iar el zicea: „Bărbați frați și părinților, ascultați! Dumnezeu slavei a fost arătându-Se părintelui nostru Avraam, fiind în Mesopotamia, mai înainte sau înainte să locuiască el în Harran,
3. și a zis către el: «Ieși din pământul tău și din rudenia ta și vino într-un pământ pe care ți-l voi arăta ție!».
4. Atunci a ieșit din pământul haldeilor și a locuit în Harran. Și de acolo, după ce a fost să moară tatăl său, l-a mutat pe el într-un pământ acesta, într-un care locuiți voi acum.
5. Și nu i-a dat lui moștenire în acesta nici măcar un pas de picior. Și a făgăduit să i-l dea lui într-un stăpânire pe acesta și seminței sale după el, deși el nu avea un copil.
6. Și Dumnezeu așa a grăit, că sămânța lui va fi pribeagă în pământ străin și o vor robi pe ea și o vor chinui 400 de ani.
7. «Și pe neamul, la care or să slujească, Îl voi judeca Eu», a zis Dumnezeu. «Și după aceștia vor ieși și vor sluji Mie în locul acesta».
8. Și i-a dat lui făgăduința tăierii împrejur. Și așa l-a născut pe Isaac și l-a tăiat împrejur pe el în a 8-a zi. Și Isaac l-a tăiat împrejur pe Iacov, iar Iacov pe cei 12 patriarhi.
9. Și patriarhii l-au invidiat pe Iosif și l-au vândut într-un Egiptos. Și Dumnezeu era cu el
10. și l-a izbăvit pe el din toate necazurile sale și i-a dat lui har și înțelepciune înaintea lui Faraon, a împăratului Egiptosului, și l-a pus pe el stăpânind peste Egiptos și peste toată casa sa.

11. Și a venit foametea peste tot pământul Egiptosului și al Hanaanului și necazul cel mare. Și nu aflau mâncăruri părinții noștri.

12. Și Iacov a auzit că sunt grâne în Egiptos și i-a trimis întâi pe părinții noștri.

13. Și în al doilea rând a fost arătându-se Iosif fraților săi și arătat i s-a făcut lui Faraon neamul lui Iosif.

14. Și Iosif a trimis și l-a chemat pe tatăl său, pe Iacov și pe toată rudenția sa, cea cu 75 de suflete.

15. Și Iacov a coborât întru Egiptos și a murit el și părinții noștri.

16. Și au fost mutați întru Sihem și au fost puși în mormântul pe care l-a cumpărat Avraam cu preț de argint de la fiii lui Emmor al lui Sihem.

17. Și când se apropia vremea făgăduinței, pe care i-a jurat-o Dumnezeu lui Avraam, a crescut poporul și a fost înmulțit în Egiptos,

18. până ce s-a ridicat alt împărat, care nu îl cunoscuse pe Iosif.

19. Acesta a viclenit neamul nostru, i-a chinuit pe părinții noștri, pentru a-i face lepădați pe pruncii lor, spre a nu-i ține în viață.

20. În care vreme a fost născut Mosis și Îi era frumos lui Dumnezeu. Care a fost hrănit 3 luni în casa tatălui său.

21. Și a fost lepădat el și l-a luat fiica lui Faraon și l-a hrănit pe el sieși întru fiu.

22. Și a fost învățat Mosis cu toată înțelepciunea egiptenilor și era puternic în cuvinte și în lucrări.

23. Și când era împlinindu-și lui vremea cea de 40 de ani, s-a ridicat în inima sa să-i cerceteze pe frații săi, pe fiii lui Israil.

24. Și a văzut pe cineva fiind chinuit și l-a ajutat și i-a făcut răzbunare celui fiind chinuit și l-a lovit pe egiptean.

25. Și gândea a fi înțeles frații săi că Dumnezeu prin mâna sa le dă lor mântuire. Dar ei nu au înțeles.

26. Și în ziua următoare a fost văzându-i pe ei luptându-se și i-a condus pe ei spre pace și le-a zis: «Bărbaților, frați sunteți voi! Pentru ce vă faceți rău unul altuia?».

27. Iar cel care făcea rău aproapelui său l-a respins pe el și i-a zis: «Cine te-a pus pe tine stăpânitor și judecător peste noi?»

28. Nu voiești tu să mă omori pe mine, în ce fel l-ai omorât ieri pe egiptean?».

29. Și a fugit Mosis cu cuvântul acesta și a fost pribeag în pământul Madiam, unde a născut doi fii.

30. Și au fost împlinindu-se cei 40 de ani și i s-a arătat lui, în pustia muntelui Sina, Îngerul Domnului în văpaia focului rugului.

31. Iar Mosis a văzut și se minuna de vedenie. Și apropiindu-se el ca să ia aminte, a fost glasul Domnului către el:

32. «Eu sunt Dumnezeu părinților tăi, Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov». Și înspăimântat a fost Mosis și nu îndrăznea să ia aminte.

33. Și i-a zis lui Domnul: «Dezleagă sandaua picioarelor tale! Căci locul în care ai stat pământ sfânt este.

34. Am văzut, am văzut chinuirea poporului Meu cel din Egiptos și suspinul lor l-am auzit. Și am coborât să-i izbăvesc pe ei. Și acum vino, căci te voi trimite pe tine într-o Egiptos!».

35. Pe acest Mosis, pe care l-au tăgăduit și au zis: «Cine te-a pus pe tine stăpânitor și judecător?», pe acesta Dumnezeu stăpânitor și răscumpărător l-a trimis în mâna Îngerului celui care a fost arătându-i-se lui în rug.

36. Acesta i-a scos pe ei, care a făcut semne și minuni în pământul Egiptosului și în Marea Roșie și în pustie 40 de ani.

37. Acesta este Mosis, cel care le-a zis fiilor lui Israil: «Profet vă va ridica vouă Domnul, Dumnezeul nostru, dintre frații voștri ca mine».

38. Acesta este cel care a fost în adunare, în pustie, împreună cu Îngerul care i-a grăit lui în muntele Sina și cu părinții noștri. Care a primit cuvânt viu ca să ni-l dea nouă.

39. Căruia, părinții noștri, nu au voit să-i fie ascultători, ci s-au lepădat și au fost întorcându-se cu inima lor întru Egiptos,

40. care i-au zis lui Aaron: «Fă-ne nouă dumnezei, care vor merge înaintea noastră! Căci acestuia, lui Mosis, care ne-a scos pe noi din pământul Egiptosului, nu am cunoscut ce i s-a făcut lui».

41. Și au făcut vițel în zilele acelea și au adus jertfă idolului și se bucurau întru lucrurile mâinilor lor.

42. Dar Dumnezeu i-a întors și i-a dat pe ei a sluji oștirii cerului. Precum a fost scris în Cartea Profeților: «Nu înjunghieri și jertfe Mi-ați adus Mie 40 de ani în pustie, casa lui Israil?

43. Și ați luat cortul lui Moloh și steaua dumnezeului vostru, Remfan, chipuri pe care le-ați făcut pentru a vă închina lor. Și vă voi muta pe voi dincolo de Babilon».

44. Cortul mărturiei era în pustie părinților noștri, precum a poruncit Cel grăindu-i lui Mosis, ca să-l facă pe el după chipul pe care îl văzuse.

45. Pe care l-au și adus și l-au primit părinții noștri împreună cu Iisus, întru stăpânirea neamurilor, pe care i-a scos Dumnezeu de la fața părinților noștri până în zilele lui David.

46. Care a aflat har înaintea lui Dumnezeu și a cerut să afle locaș Dumnezeului lui Iacov.

47. Dar Solomon l-a zidit Lui casă.

48. Însă Cel Preaînalt nu locuiește în temple făcute de mână, precum Profetul zice:

49. «Cerul Îmi este Mie tron, iar pământul este scăunelul picioarelor Mele. Ce casă Îmi veți zidi Mie?», zice Domnul. «Sau care este locul odihnei Mele?

50. Nu mâna Mea a făcut acestea toate?».

51. Tarilor în gât și netăiaților împrejur cu inima și cu urechile, voi totdeauna Duhului Sfânt vă împotriviți! Precum au făcut părinții voștri, așa și voi.

52. Pe care dintre Profeti nu i-au prigonit părinții voștri? Și i-au omorât pe cei care au vestit mai înainte despre venirea Celui Drept, Căruia, acum, voi trădători și ucigași v-ați făcut.

53. Cei care ați luat legea întru îndrumările Îngerilor și nu ați păzit-o”.

54. Și auzind acestea, erau înfuriați în inimile lor și scrâșneau dinții împotriva lui.

55. Și fiind plin de Duhul Sfânt, a privit spre cer și a văzut slava lui Dumnezeu și pe Iisus, Cel care a stat în cele de-a dreapta ale lui Dumnezeu,

56. și a zis: „Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul omului, Cel care a stat în cele de-a dreapta ale lui Dumnezeu!”.

57. Și au strigat cu glas mare, și-au ținut urechile lor și s-au aruncat împreună împotriva lui.

58. Și l-au scos afară din cetate și îl omorau cu pietre. Și martorii au pus veșmintele lângă picioarele tânărului numit Savlos.

59. Și îl ucideau cu pietre pe Stefanos, el chemând și zicând: „Doamne Iisuse, primește duhul meu!”.

60. Și s-a pus în genunchi și a strigat cu glas mare: „Doamne, să nu le stea lor păcatul acesta!”. Și aceasta a zis și a fost adormind.

Capitolul 8

1. Și Savlos era consimțind cu omorârea sa. Și a fost în ziua aceea prigoană mare împotriva Bisericii cea din Ierusalimuri. Și toți au fost risipiți prin țările Iudeii și ale Samariei, afară de Apostoli.

2. Și bărbați evlavioși l-au îngropat pe Stefanos și au făcut plângere mare asupra lui.

3. Iar Savlos strica Biserica, intrând prin case și, trăgând bărbați și femei, îi da spre temniță.

4. Așadar, ei au fost risipiți și au trecut binevestind cuvântul.

5. Iar Filippos a coborât întru cetatea Samariei și le vestea lor pe Hristos.

6. Și mulțimile luau aminte într-un cuget la cele zise de către Filippos, în a auzi ei și a vedea semnele pe care le făcea.

7. Căci mulți dintre cei care aveau duhuri necurate, strigând cu glas mare, ieșeau. Și mulți paralitici și șchiopi au fost vindecați.

8. Și a fost bucurie mare în cetatea aceea.

9. Iar un bărbat oarecare, cu numele Simon, era mai înainte în cetate vrăjind și uimind neamul Samariei, zicând despre sine a fi cineva mare.

10. La care luau aminte, de la mic până la mare, zicând: „Acesta este puterea cea mare a lui Dumnezeu”.

11. Și luau aminte la el, căci, pentru o oarecare vreme, a reușit cu vrăjile să-i uimească pe ei.

12. Dar când i-au crezut lui Filippos, binevestind cele despre Împărăția lui Dumnezeu și despre numele lui Iisus Hristos, se botezau și bărbați, și femei.

13. Iar Simon și el a crezut și a fost botezat și era stând cu Filippos și, văzând făcându-se puteri și semne, se uimea.

14. Dar Apostolii, cei din Ierusalimuri, au auzit că a primit Samaria cuvântul lui Dumnezeu și au trimis către ei pe Petros și pe Ioannis.

15. Care s-au coborât și s-au rugat pentru ei, pentru ca să primească pe Duhul Sfânt.

16. Căci nu era încă peste niciunul dintre ei căzut, ci erau numai botezați întru numele lui Hristos Iisus.

17. Atunci puneau mâinile peste ei și primeau pe Duhul Sfânt.

18. Dar Simon a văzut că prin punerea mâinilor Apostolilor se dă Duhul Sfânt și le-a adus lor bani,

19. zicând: „Dați-mi și mie puterea aceasta, ca, peste care am să pun mâinile, să primească pe Duhul Sfânt!”.

20. Iar Petros a zis către el: „Argintul tău să fie cu tine spre pieire, căci darul lui Dumnezeu ai socotit prin bani a-l dobândi!

21. Nu îți este ție partea și nici sortul în cuvântul acesta. Căci inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu.

22. Așadar, pocăiește-te de răutatea ta aceasta și te roagă lui Dumnezeu, ca să îți ierte ție gândul inimii tale!

23. Căci spre fiere de amărăciune și spre legătura nedreptății te văd pe tine fiind”.

24. Și a fost răspunzând Simon și a zis: „Rugați-vă voi pentru mine către Domnul, pentru ca nimic să nu vină peste mine din care ați zis!”.

25. Așadar, ei au mărturisit și au grăit cuvântul Domnului, s-au întors întru Ierusalim și în multe sate ale samariteilor au binevestit.

26. Iar Îngerul Domnului a grăit către Filippos, zicându-i: „Ridică-te și mergi către miazăzi, pe calea cea coborând de la Ierusalim înspre Gaza! Aceasta este pustie”.

27. Și s-a ridicat și a fost mergând. Și, iată, bărbat etiopian eunuc! Stăpânitorul Candachiei, al împărătesei etiopienilor, care era peste toată vistieria ei și care venise să se închine întru Ierusalim.

28. Și era întorcându-se și șezând în carul său și îl citea pe Profetul Isaias.

29. Și Duhul i-a spus lui Filippos: „Apropie-te și te lipește carului acestuia!”.

30. Iar Filippos a alergat și l-a auzit pe el citind Profetul Isaias și i-a zis: „Oare le cunoști pe cele pe care le citești?”.

31. Iar el i-a zis: „Căci cum să pot, dacă nu are să mă călăuzească pe mine cineva?!”. Și l-a rugat pe Filippos și acela a suit ca să șadă împreună cu el.

32. Și pasajul Scripturii pe care îl citea era acesta: „Ca o oaie spre înjunghiere a fost adus și ca un miel fără de glas înaintea celui care îl tunde pe el, așa nu Își deschide gura Sa.

33. Întru smerenia Sa, judecata Sa a fost ridicată, iar neamul Său cine îl va povesti? Căci se ridică de la pământ viața Sa”.

34. Și eunucul a fost răspunzându-i lui Filippos și i-a zis: „Rogu-te, despre cine zice Profetul acesta? Despre sine sau despre altul oarecare?”.

35. Și Filippos și-a deschis gura sa și a început de la Scriptura aceea și i l-a binevestit lui pe Iisus.

36. Și cum mergeau pe cale, au venit la oarecare apă. Și eunucul zice: „Iată, apa! Ce mă oprește pe mine să fiu botezat?”.

37.

38. Și a poruncit să stea carul. Și au coborât amândoi întru apă, și Filippos și eunucul, și l-a botezat pe el.

39. Și când au ieșit din apă, Duhul Domnului l-a răpit pe Filippos. Și nu l-a mai văzut pe el eunucul, căci mergea pe calea sa bucurându-se.

40. Și Filippos a fost aflat întru Azotos. Și, trecând, binevestea în toate cetățile, până când a fost să ajungă el întru Chesaria.

Capitolul 9

1. Dar Savlos, încă respirând amenințare și ucidere înspre ucenicii Domnului, a mers la arhiereu

2. și a cerut de la el scrisori spre Damascos, către sinagogi, ca, dacă are să afle pe vreunii pe cale, fiind și bărbați, cât și femei, legați să-i aducă întru Ierusalim.

3. Și pe când mergea, a fost el a se apropia de Damascos. Și deodată l-a strălucit pe el lumina din cer.

4. Și a căzut la pământ și a auzit glas zicându-i lui: „Saul, Saul, de ce Mă prigonești?”

5. Și l-a zis: „Cine ești, Doamne?”. Iar Domnul i-a zis: „Eu sunt Iisus, pe Care tu Îl prigonești!”

6. Ci ridică-te și intră întru cetate și ți se va grăi ție ce trebuie tu a face!”

7. Iar bărbații cei care călătoreau împreună cu el stătuseră uluiți, auzind glasul, dar pe nimeni văzând.

8. Și Savlos a fost ridicându-se de la pământ și, deschiși fiind ochii săi, pe nimeni nu vedea și, ducându-l de mână pe el, au intrat întru Damascos.

9. Și a fost trei zile nevăzând, și nu a mâncat și nici n-a băut.

10. Și era un anume ucenic în Damascos, cu numele Ananias, și a zis către el Domnul în vedenie: „Anania!”. Și el a zis: „Iată eu, Doamne!”

11. Și Domnul a zis către el: „Ridicându-te, mergi pe ulița cea numită *Dreaptă* și caută în casa lui Iudas pe Savlos cu numele, cel din Tarsevs! Căci, iată, se roagă

12. și a văzut în vedenie un bărbat cu numele Ananias, care a intrat și și-a pus mâna peste el, pentru ca să vadă”.

13. Și a răspuns Ananias: „Doamne, am auzit de la mulți despre omul acesta, câte rele a făcut Sfinților Tăi în Ierusalim!

14. Și aici are putere de la arhieriei, ca să-i lege pe toți cei care cheamă numele Tău”.

15. Și a zis către el Domnul: „Mergi, căci vasul alegerii Îmi este Mie acesta, ca să poarte numele Meu înaintea neamurilor și a împăraților și a fiilor lui Israil!

16. Căci Eu îi voi arăta lui câte trebuie el să pătimească pentru numele Meu”.

17. Și s-a dus Ananias și a intrat întru casă și și-a pus mâinile peste el și i-a zis: „Frate Saul, Domnul m-a trimis pe mine, Cel care ți S-a arătat ție în calea în care mergeai, pentru ca să vezi și să te umpli de Duhul Sfânt!”.

18. Și de îndată au căzut de la ochii săi ca solzii și a văzut. Și s-a ridicat și a fost botezat

19. și a luat mâncare și s-a întărit. Și Savlos a fost cu ucenicii cei din Damascos câteva zile.

20. Și de îndată în sinagogi Îl vestea pe Hristos, căci Acesta este Fiul lui Dumnezeu.

21. Și se uimeau toți cei care auzeau și ziceau: „Nu este acesta cel care a nimicit în Ierusalim pe cei care se numesc cu numele acesta și aici, întru aceasta, a venit pentru ca să-i aducă legați pe ei la arhieriei?”.

22. Dar Savlos mai mult se întărea și îi tulbura pe iudei, pe cei care locuiesc în Damascos, învățându-i că Acesta este Hristos.

23. Și cum se împlineau destule zile, au uneltit iudeii să-l omoare pe el.

24. Și a fost cunoscută lui Savlos uneltirea lor. Și păzeau porțile și ziua și noaptea, pentru ca pe el să-l omoare.

25. Și ucenicii l-au luat pe el noaptea, l-au coborât prin zid și l-au lăsat jos într-un coș.

26. Și a mers Savlos în Ierusalim și încerca a se lipi ucenicilor. Și toți se temeau de el, necrezând că este ucenic.

27. Dar Varnavas l-a apucat pe el și l-a dus către Apostoli și le-a povestit lor cum în cale l-a văzut pe Domnul și că i-a grăit lui și cum în Damascos a îndrăznit întru numele lui Iisus.

28. Și era cu ei intrând întru Ierusalim și îndrăznind întru numele Domnului Iisus,

29. și grăia și discuta cu elliniștii. Dar ei încercau să-l omoare pe el.

30. Și frații au cunoscut aceasta și l-au coborât pe el întru Chesaria și l-au trimis pe el întru Tarsos.

31. Așadar, Bisericile din toată Iudea și Galilea și Samaria aveau pace zidindu-se și mergând în frica Domnului și, cu mângâierea Sfântului Duh, se înmulțeau.

32. Și Petros a fost trecând prin toate, ajungând să coboare și către Sfinții cei care locuiesc în Lidda.

33. Și a aflat acolo pe un anumit om, Eneas cu numele, de 8 ani zăcând în pat, care era paralizat.

34. Și Petros i-a zis lui: „Enea, te vindecă pe tine Iisus Hristos! Ridică-te și întinde-ți ție!”. Și s-a ridicat de îndată.

35. Și i-a văzut el pe toți cei care locuiesc în Lidda și în Assarona, care s-au întors către Domnul.

36. Iar în Ioppi era o anumită ucenică, cu numele Tavita, care talmăcit se zice Căprioara. Aceasta era plină de faptele cele bune și de milosteniile pe care le făcea.

37. Și a fost în zilele acelea și s-a îmbolnăvit ea să moară. Și au scăldat-o pe ea și au pus-o în foișor.

38. Și fiind aproape Lidda de Ioppi, ucenicii au auzit că Petros este în aceasta, și au trimis către el, rugându-l să nu șovăie să treacă până la ei.

39. Și Petros s-a ridicat și a mers împreună cu ei. Care a ajuns și l-au dus întru foișor. Și au stat înaintea lui toate vădu-

vele plângând și arătând hitoane și veșminte, câte, fiind cu ele, făcea Căprioara.

40. Și Petros i-a scos afară pe toți și s-a pus în genunchi și s-a rugat. Și s-a întors către trup și a zis: „Tavita, ridică-te!”. Și ea și-a deschis ochii ei. Și l-a văzut pe Petros și s-a ridicat.

41. Și i-a dat ei mâna și s-a ridicat ea. Și i-a strigat pe Sfinți și pe văduve și a pus-o de față pe ea, vie.

42. Și s-a făcut cunoscut acest lucru prin toată Ioppi și mulți au crezut în Domnul.

43. Și a fost să rămână el destule zile în Ioppi, lângă un anume Simon, tăbăcarul.

Capitolul 10

1. Și era un anume bărbat în Chesaria cu numele Cornilios, centurion din cohorta numită *Italica*,

2. evlavios și temându-se de Dumnezeu împreună cu toată casa sa, și făcând milostenii multe poporului și rugându-se lui Dumnezeu pururea.

3. Și acesta a văzut în vedenie în mod clar, ca la ceasul al 9-lea al zilei, pe Îngerul lui Dumnezeu care a intrat către el și i-a zis lui: „Cornilie!”

4. Iar el a privit la el și înspăimântat s-a făcut și a zis: „Ce este, Doamne?”. Și i-a zis lui: „Rugăciunile tale și milosteniile tale s-au suit spre pomenire înaintea lui Dumnezeu.

5. Și acum trimite spre Ioppi bărbați și cheamă-l pe Simon, cel numit Petros!

6. Acesta este oaspete la un anume Simon tăbăcarul, căruia îi este casa lângă mare”.

7. Și cum a plecat Îngerul cel care îi grăise lui Cornilios, a chemat doi slujitori ai săi și pe un soldat evlavios din cei care îi slujeau lui

8. și le-a povestit lor toate și i-a trimis pe ei spre Ioppi.

9. Și în a doua zi, călătorind aceia și apropiindu-se de cetate, s-a suit Petros pe casă să se roage, cam pe la ceasul al șaselea.

10. Și era flămând și voia să guste. Și pregătind acelea, a căzut peste el extazul,

11. și vede cerul deschis și coborându-se peste el un vas anume ca o pânză de in mare, în patru colțuri legată și coborându-se pe pământ.

12. În care erau toate dobitoacele pământului și fiarele și târâtoarele și păsările cerului.

13. Și s-a făcut glas către el: „Ridicându-te, Petre, înjunghie și mănâncă!”.

14. Iar Petros a zis: „Nicidecum, Doamne! Că niciodată n-am mâncat tot ce este spurcat sau necurat”.

15. Și glasul iarăși, pentru a doua oară, a zis către el: „Pe care Dumnezeu le-a curățit, tu nu le spurca!”.

16. Și aceasta s-a făcut de 3 ori. Și iarăși a fost ridicat vasul întru cer.

17. Și pe când în sine și-a venit, Petros era foarte nedumerit despre ce să fie vedenia pe care a văzut-o. Și, iată, bărbații cei trimiși de Cornilios, au întrebat de casa lui Simon și au stat deasupra porții!

18. Și au strigat și întrebau dacă Simon, cel numit Petros, aici este oaspete.

19. Iar Petros, gândind despre vedenie, i-a zis lui Duhul: „Iată, bărbații te caută pe tine!”

20. Ci, ridicându-te, coboară și mergi împreună cu ei, nimic îndoindu-te, pentru că Eu i-am trimis pe ei!”.

21. Și Petros a coborât către bărbați și le-a zis: „Iată, eu sunt cel pe care îl căutați! Care este motivul pentru care ați venit?”.

22. Și ei au zis: „Cornilios centurionul, bărbatul cel drept și temându-se de Dumnezeu și mărturisit de tot neamul iudeilor, a fost învățat de Îngerul cel Sfânt să te cheme pe tine întru casa sa și să audă cuvinte de la tine”.

23. Așadar, i-a chemat înăuntru pe ei și i-a ospătat. Iar Petros, în a doua zi, a mers împreună cu ei. Și anumiți frați, din cei din Ioppi, au mers împreună cu el.

24. Și în a doua zi au intrat întru Chesaria. Iar Cornilios, care era așteptându-i pe ei, a chemat împreună pe rudele sale și pe prietenii de trebuințe.

25. Și cum a fost să intre Petros, l-a întâmpinat pe el Cornilios, care a căzut la picioarele sale și i s-a închinat.

26. Dar Petros l-a ridicat pe el, zicându-i: „Ridică-te! Și eu însumi sunt om”.

27. Și vorbind împreună cu el a intrat și i-a aflat pe cei mulți veniți împreună.

28. Și zicea către ei: „Voi cunoașteți că nelegiuit este omului iudeu a se lipi sau a veni la cel străin. Și mie Dumnezeu mi-a arătat ca despre niciun om a zice a fi spurcat sau necurat.

29. De aceea și fără șovăire am venit chemat. Așadar, întreb: Cu ce cuvânt m-ați chemat pe mine?”.

30. Și Cornilios zicea: „De la cea de a patra zi până la acest ceas eram postind și la al 9-lea ceas eram rugându-mă în casa mea. Și, iată, un bărbat a stat înaintea mea în îmbrăcăminte luminoasă!

31. Și zice: «Cornilie, a fost auzită rugăciunea ta și milosteniile tale au fost pomenite înaintea lui Dumnezeu!

32. Așadar, trimite întru Ioppi și cheamă-l pe Simon, care este chemat Petros! Acesta găzduiește în casa lui Simon tăbăcarul, pe lângă mare. Care, venind, îți va grai ție».

33. Așadar, de îndată am trimis către tine și tu bine ai făcut că ai venit. Așadar, acum noi toți înaintea lui Dumnezeu suntem de față, ca să auzim toate cele poruncite ție de la Dumnezeu”.

34. Și Petros și-a deschis gura și a zis: „Într-adevăr, înțeleg că Dumnezeu nu este părtinitor.

35. Ci, în tot neamul, cel temându-se de El și lucrând dreptatea, primit Lui Îi este.

36. Cuvânt pe Care L-a trimis fiilor lui Israil, bine-vestind pacea prin Iisus Hristos – Acesta este Domnul tuturor –

37. și voi ați cunoscut cuvântul care s-a făcut prin toată Iudea, care a început din Galilea, după botezul pe care l-a vestit Ioannis.

38. Pe Iisus Cel din Nazaret, cum L-a uns pe El Dumnezeu cu Duhul Sfânt și cu putere, Care a trecut făcând bine și vindecându-i pe toți cei asupriți de diavolul, căci Dumnezeu era cu El.

39. Și noi suntem martorii tuturor pe care le-a făcut și în țara iudeilor și în Ierusalim. Și pe Care L-au omorât și L-au spânzurat pe lemn.

40. Pe Acesta Dumnezeu L-a înviat în a treia zi și L-a dat pe El arătat să Se facă,

41. dar nu la tot poporul, ci martorilor celor aleși mai înainte de către Dumnezeu, nouă, celor care am mâncat împreună și am băut împreună cu El, după ce a fost să învie El din morți.

42. Și ne-a poruncit nouă să vestim poporului și să mărturisim că El este Cel rânduit de Dumnezeu Judecătorul viilor și al morților.

43. Acestuia toți Profetii Îi mărturisesc, ca iertare de păcate să ia, prin numele Său, tot cel care crede întru El”.

44. Încă grăind Petros cuvintele acestea, a căzut Duhul Sfânt peste toți cei care auzeau cuvântul.

45. Și s-au uimit credincioșii din tăierea împrejur, câți au venit împreună cu Petros, că și peste neamuri a fost vărsat darul Sfântului Duh.

46. Căci îi auzeau pe ei vorbind în limbi și mărindu-L pe Dumnezeu. Atunci Petros a răspuns:

47. „Oare poate cineva să oprească apa, ca să nu se boteze aceștia, care au luat Duhul Sfânt ca și noi?”.

48. Și le-a poruncit lor să se boteze întru numele Domnului. Atunci i-au cerut lui să rămână câteva zile.

Capitolul 11

1. Și au auzit Apostolii și frații, cei fiind prin Iudea, că și neamurile au primit cuvântul lui Dumnezeu.

2. Și când s-a suit Petros întru Ierusalim, se îndoiau de el cei din tăierea împrejur,

3. zicând că: „Către oameni având netăiere împrejur ai intrat și ai mâncat împreună cu ei”.

4. Și a început Petros și le explica lor rând pe rând, zicându-le:

5. „Eu eram în cetatea Ioppi rugându-mă și am văzut în extaz vedenie, coborându-se un anume vas, ca o pânză de in mare în patru colțuri, coborându-se din cer și a venit până la mine.

6. Întru care am privit și vedeam, și am văzut dobitoacele pământului și fiarele și târâtoarele și păsările cerului.

7. Și am auzit glas zicându-mi mie: «Cel care te-ai ridicat, Petre, înjunghie și mănâncă!».

8. Și am zis: «Nicidecum, Doamne! Că tot ce este spurcat sau necurat niciodată nu a intrat întru gura mea».

9. Și mi-a răspuns mie glasul din cer pentru a doua oară: «Pe care Dumnezeu le-a curățit, tu nu le spurca!».

10. Și aceasta s-a făcut de trei ori și iarăși au fost trase toate întru cer.

11. Și iată, de îndată trei bărbați au venit la casa în care eram, trimiși de la Chesaria către mine!

12. Și mi-a zis mie Duhul să merg împreună cu ei, de nimic îndoindu-mă. Și au venit împreună cu mine și acești șase frați și am intrat întru casa bărbatului.

13. Și ne-a vestit nouă cum l-a văzut pe Înger în casa sa, cum a fost stând și i-a zis lui: «Trimite întru Ioppi bărbați și cheamă-l pe Simon, cel care este numit Petros,

14. care va grăi cuvinte către tine, întru care vei fi mântuit tu și toată casa ta!».

15. Și când a fost să încep eu a grăi, a căzut Duhul Sfânt peste ei, ca și peste noi la început.

16. Și am fost aducându-mi aminte de cuvântul Domnului, cum zicea: «Ioannis a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt».

17. Așadar, dacă Dumnezeu la fel ca și nouă le-a dat lor darul, pentru că au crezut în Domnul Iisus Hristos, dar eu ce puternic eram să-L opresc pe Dumnezeu?».

18. Și când au auzit acestea, au tăcut și Îl slăveau pe Dumnezeu, zicând: „Și, așadar, Dumnezeu și neamurilor le-a dat pocăința spre viață!”.

19. Așadar, cei care au fost risipiți de necazul ce s-a făcut cu Stefanos au trecut până la Finichi și Chipros și Antiohia, nimănui grăind cuvântul, fără numai iudeilor.

20. Și erau oarecare dintre ei bărbați ciprioți și chirinei, care au intrat întru Antiohia, și grăiau către elliniști, binevestindu-L pe Domnul Iisus.

21. Și era mâna Domnului cu ei! Și mult număr a crezut și s-a întors spre Domnul.

22. Și a fost auzit cuvântul despre ei întru urechile Bisericii celei din Ierusalimuri! Și l-au trimis pe Barnabas ca să treacă până în Antiohia.

23. Care a mers și a văzut harul lui Dumnezeu și a fost bucurat, și îi ruga pe toți, cu voința inimii, a rămâne cu Domnul.

24. Căci era bărbat bun și plin de Duhul Sfânt și de credință. Și a fost adăugată destulă mulțime Domnului.

25. Și Barnabas a ieșit spre Tarsos ca să-l caute pe Savlos,

26. și l-a aflat și l-a adus pe el întru Antiohia. Și un an întreg au fost ei ca să se adune cu Biserica și să învețe destul mulțimea, și ucenicii, mai întâi în Antiohia, să fie numiți creștini.

27. Și în acele zile au coborât Profeți din Ierusalimuri întru Antiohia.

28. Și s-a ridicat unul dintre ei, cu numele Agavos, care a arătat prin Duhul că foamete mare va fi peste toată lumea. Care a și fost în zilele lui Clavdios Chesar.

29. Iar ucenicii, precum oricare bine sporea, au stabilit fiecare dintre ei, spre slujire, să trimită fraților celor care locuiesc în Iudea.

30. Care au și făcut și au trimis către Presbiteri prin mâna lui Barnabas și a lui Savlos.

Capitolul 12

1. Și întru acea vreme Irodis împăratul a pus mâinile ca să facă rău unora din cei din Biserică.

2. Și l-a ucis pe Iacovos, pe fratele lui Ioannis, cu sabia.

3. Și a văzut că plăcut este iudeilor și a adăugat să-l prindă și pe Petros – și erau zilele azimelor –

4. pe care l-a și prins și l-a pus întru temniță și l-a dat la patru tetrade de soldați pentru a-l păzi pe el, voind după Paști să-l aducă pe el poporului.

5. Așadar, Petros era păzit în temniță. Iar rugăciunea către Dumnezeu, făcându-se de către Biserică, era râvnitoare pentru el.

6. Și când Irodis era a-l aduce pe el, în noaptea aceea Petros era dormind între doi soldați, legat cu două lanțuri; și, înaintea ușii, păzitorii păzeau temnița.

7. Și, iată, Îngerul Domnului a stat deasupra și lumina a luminat în celulă! Și a lovit coasta lui Petros și l-a sculat pe el, zicându-i: „Ridică-te în grabă!”. Și au căzut lanțurile sale de la mâini.

8. Și Îngerul a zis către el: „Încinge-te și încălță-ți sandalele tale!”. Și a făcut așa. Și i-a zis lui: „Îmbracă-ți veșmântul tău și urmează-mi mie!”.

9. Și a ieșit și îi urma lui. Și nu cunoscuse că adevărat este ce se face prin Înger, ci i se părea a vedea vedenie.

10. Și au trecut de straja cea dintâi și de cea de-a doua, au venit la poarta cea de fier, cea care duce întru cetate, care de la sine le-a fost deschisă lor. Și au ieșit și au mers înainte pe o uliță și de îndată s-a îndepărtat Îngerul de la el.

11. Și Petros, venindu-și în sine, a zis: „Acum am cunoscut cu adevărat că Domnul l-a trimis pe Îngerul Său și m-a scos pe mine din mâna lui Irodis și din toată așteptarea poporului iudeilor”.

12. Și a chibzuit și a venit în casa Mariei, a maicii lui Ioannis, cel numit Marcos, unde erau adunați destui și rugându-se.

13. Și Petros a bătut la ușa porții și a venit slujitoarea să asculte, cea cu numele Rodi.

14. Și a recunoscut glasul lui Petros, dar de bucurie nu a deschis poarta, ci a alergat și a vestit că Petros stă înaintea porții.

15. Iar ei au zis către ea: „Ești nebună?”. Dar ea stăruia a fi așa. Iar ei ziceau: „Îngerul său este!”.

16. Iar Petros continua bătând la ușă. Și i-au deschis și l-au văzut pe el și s-au uimit.

17. Și le-a făcut lor semn cu mâna a tăcea și le-a povestit lor cum Domnul l-a scos pe el din temniță. Și a zis: „Vestiți lui Iacovos și fraților acestea!”. Și a ieșit și a fost mergând într-un alt loc.

18. Și s-a făcut ziuă și era tulburare nu puțină în soldați: „Oare ce a făcut Petros?”.

19. Iar Irodis l-a căutat pe el și nu l-a aflat, i-a cercetat pe străjeri și a poruncit să-i aducă. Și a coborât din Iudea întru Chesaria și a rămas acolo.

20. Și Irodis era mâniindu-se pe tirieni și pe sidonieni. Și împreună veneau către el și l-au convins pe Vlastos, pe șambelanul împăratului, și cereau pacea, pentru a se hrăni țara lor din pământul împărătesc.

21. Și într-o zi Irodis a hotărât și s-a îmbrăcat în veșmântul împărătesc și a stat pe scaunul de judecată și grăia către ei.

22. Iar poporul striga: „Glasul lui Dumnezeu și nu al omului!”.

23. Și de îndată l-a lovit pe el Îngerul Domnului, pentru că nu a dat slavă lui Dumnezeu. Și a fost mâncat de viermi și și-a dat ultima suflare.

24. Iar cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea.

25. Iar Barnabas și Savlos s-au întors întru Ierusalim, au împlinit slujirea și l-au luat împreună și pe Ioannis, cel numit Marcos.

Capitolul 13

1. Și erau unii anume în Antiohia, la Biserică, fiind Profeți și Didascali, Barnabas și Simeon, cel numit Nigher, și Luchios Chirineosul, și Manain, cel împreună crescut cu tetrarhul Irodis, și Savlos.

2. Și slujind ei Domnului și postind, a zis Duhul Cel Sfânt: „Așadar, deosebiți-Mi Mie pe Barnabas și pe Savlos spre lucrul pentru care i-am chemat pe ei!”.

3. Atunci au postit și s-au rugat și au pus mâinile asupra lor și i-au eliberat.

4. Atunci aceștia, într-adevăr, au fost trimiși de către Duhul Cel Sfânt și au coborât întru Selevchia. Iar de acolo au navigat spre Chipros.

5. Și au fost în Salamis și vesteau cuvântul lui Dumnezeu în sinagogle iudeilor. Și îl aveau și pe Ioannis slujitor.

6. Și au trecut insula până la Pafos și au aflat un oarecare mag, profet mincinos iudeu, al cărui nume era Bariisus,

7. care era cu antipatul Serghios Pavlos, cel care era un om înțelept. Acesta i-a chemat pe Barnabas și pe Pavlos și căuta să audă cuvântul lui Dumnezeu.

8. Dar li se împotriva lor Elimas, magul – căci așa se traduce numele său – căutând să-l întoarcă pe antipat de la credință.

9. Dar Savlos, cel numit și Pavlos, a fost umplut de Duhul Sfânt și a privit spre el

10. și a zis: „O, cel plin de toată viclenia și de toată înșelăciunea, fiule al diavolului, vrăjmașule a toată dreptatea, nu vei înceta strâmbând căile Domnului cele drepte?”

11. Și acum iată, mâna Domnului este asupra ta și vei fi orb, nevăzând soarele până la o vreme!”. Și de îndată a căzut peste el ceață și întuneric, și umblând împrejur căuta pe cei care să-l ducă de mână.

12. Atunci antipatul a văzut ce s-a făcut și a crezut, fiind uimit din cauza învățaturii Domnului.

13. Și au fost plecând de la Pafos, iar cei din jurul lui Pavlos au venit întru Perga Pamfiliei. Iar Ioannis a plecat de la ei și s-a întors întru Ierosolima.

14. Și ei au trecut de Perga, au mers întru Antiohia Pisidiei și au intrat întru sinagogă în ziua sabbaturilor și au șezut.

15. Iar după citirea Legii și a Profețiilor au trimis întâi-sinagogii către ei, zicându-le: „Bărbați frați, dacă este cuvânt întru voi de mângâiere către popor, ziceți!”.

16. Și s-a ridicat Pavlos și a făcut semn cu mâna și a zis: „Bărbați israeliți, și cei care vă temeți de Dumnezeu, auziți!

17. Dumnezeuul poporului acestuia i-a ales pe părinții noștri și pe popor l-a înălțat în pribegie în pământul Egiptosului și cu brațul cel înalt i-a scos pe ei din acela.

18. Și cum vreme de 40 de ani i-a purtat pe ei prin pustie.

19. Și a doborât 7 neamuri în pământul Hanaan și le-a dat lor moștenire pământul lor.

20. Și după acestea, cum 450 de ani le-a dat Judecători până la Samuil Profetul.

21. Și de acolo au cerut Împărat și Dumnezeu l-a dat lor pe Saul, fiul lui Chis, bărbat din seminția lui Veniamin, de 40 de ani.

22. Și l-a înlăturat pe el și le-a ridicat lor pe David întru Împărat, căruia i-a mărturisit și i-a zis: «L-am aflat pe David, pe cel al lui Iesse, bărbat după inima Mea, care va face toate voile Mele».

23. Dumnezeu, din sămânța acestuia, după făgăduință, i-a adus lui Israil mântuirea,

24. căci mai înainte a vestit Ioannis, înaintea feței intrării Sale, botezul pocăinței lui Israil.

25. Și cum Ioannis umplea calea, zicea: «Cine mă bănuieți a fi? Nu sunt eu! Ci, iată, vine după mine, Căruia nu sunt vrednic să-I dezleg sandaia picioarelor!».

26. Bărbați frați, fiilor ai neamului lui Avraam, și cei între voi temători de Dumnezeu, vouă v-a fost trimis cuvântul mântuirii acesteia!

27. Căci cei care locuiesc în Ierusalim și stăpânitorii lor pe Acesta nu L-au cunoscut și nici glasurile Profetilor, pe cele care sunt citite în tot sabatul, ci au judecat și au împlinit.

28. Și nicio vină de moarte n-au aflat și i-au cerut lui Pilatos să-L omoare pe El.

29. Și cum au împlinit toate cele scrise despre El, coborându-L de pe lemn, L-au pus în mormânt.

30. Dar Dumnezeu L-a ridicat pe El din morți.

31. Care a fost arătându-Se în multe zile celor care s-au suit împreună cu El din Galilea întru Ierusalim, care sunt martorii Săi către popor.

32. Și noi vă binevestim vouă făgăduința care a fost făcută către părinți, căci pe aceasta Dumnezeu a împlinit-o copiilor lor, nouă, căroră ni L-a înviat pe Iisus.

33. Cum și în Psalmul al 2-lea a fost scris: «Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut pe Tine».

34. Iar că L-a înviat pe El din morți, ca să nu se mai întoarcă întru stricăciune, așa a zis: că «Vă voi da vouă pe cele cuvioase ale lui David, pe cele credincioase».

35. Pentru aceea și în alt loc zice: «Nu vei da pe Cel Cuvios al Tău să vadă stricăciunea».

36. Căci David în generația sa a slujit sfatului lui Dumnezeu și a fost adormit și a fost adăugat cu părinții săi și a văzut stricăciunea.

37. Dar pe Care Dumnezeu L-a ridicat nu a văzut stricăciunea.

38. Așadar, cunoscut să vă fie vouă, bărbați frați, că vouă, prin Acesta, iertarea păcatelor vă vestește!

39. Și de toate de care nu ați fost în stare în legea lui Moisis să vă îndreptați, în Acesta tot cel care crede este îndreptat.

40. Așadar, vedeți să nu vină asupra voastră ce a fost zis prin Profeti:

41. «Vedeți, cei disprețuitori, și minunați-vă și pieriți! Căci Eu lucrez lucru în zilele voastre, pe care nu aveți să-l credeți, dacă cineva are să vi-l povestească vouă!».

42. Și plecând din sinagoga iudeilor, îi rugau neamurile ca în următorul sabat să le grăiască lor cuvintele.

43. Dar a fost risipită sinagoga și i-au urmat lui Pavlos și lui Barnabas mulți dintre iudei și dintre prozeliții cucernici. Care, vorbind cu ei, îi îndemneau pe ei a rămâne în harul lui Dumnezeu.

44. Și venind sabatul, aproape toată cetatea a fost adunându-se să audă cuvântul lui Dumnezeu.

45. Iar iudeii au văzut mulțimile care au fost umplute de râvnă și se împotriveau celor zise de către Pavlos, împotrivindu-se și blasfemiind.

46. Iar Pavlos și Barnabas au îndrăznit și au zis: „Vouă vă era nevoie, mai întâi, ca să se grăiască cuvântul lui Dumnezeu. Dar pentru că îl lepădați pe el și nu vă judecați vrednici pe voi înșivă de viața veșnică, iată ne întoarcem spre neamuri!

47. Căci așa ne-a poruncit nouă Domnul: «Te-am pus pe Tine spre lumina neamurilor, pentru a fi Tu spre mântuire până la marginea pământului».

48. Și neamurile care auzeau, se bucurau și slăveau cuvântul Domnului și au crezut câți erau rânduiți spre viața veșnică.

49. Și se răspândea cuvântul Domnului prin toată țara.

50. Iar iudeii au stârnit femeile cucernice și de cinste și pe cei dintâi ai cetății și au ridicat prigoană împotriva lui Pavlos și a lui Barnabas și i-au alungat pe ei din hotarele lor.

51. Iar ei au scuturat praful picioarelor lor asupra lor și au venit întru Iconion.

52. Iar Ucenicii erau umpluți de bucurie și de Duhul Sfânt.

Capitolul 14

1. Și a fost în Iconion, după ce ei înșiși au fost să intre întru sinagoga iudeilor și să grăiască așa, astfel încât să creadă și iudei și ellini, mulțime multă.

2. Dar iudeii cei care nu cred s-au ridicat și au făcut rău, împotriva fraților, sufletelor neamurilor.

3. Așadar, destulă vreme au continuat să îndrăznească întru Domnul, în Cel mărturisind cu cuvântul harului Său, dând semne și minuni a se face prin mâinile lor.

4. Și a fost împărțită mulțimea cetății. Și unii erau cu iudeii, iar alții cu Apostolii.

5. Și cum a fost și dorința neamurilor și a iudeilor, împreună cu stăpânitorii lor, ca să le facă rău și să-i omoare pe ei cu pietre,

6. au înțeles și au fugit întru cetățile Licaoniei, în Listra și în Derbi, și în vecinătate.

7. Și erau acolo binevestind.

8. Și un bărbat anume, în cele ale Listrei, neputincios cu picioarele, ședea, olog din pântecele maicii sale fiind, care niciodată nu umblase.

9. Acesta îl asculta pe Pavlos grăind. Care a privit la el și a văzut că are credință să se mântuie

10. și i-a zis cu glas mare: „Ridică-te pe picioarele tale drept!”. Și acela sărea și umbla.

11. Iar mulțimile, văzând ce a făcut Pavlos, au ridicat glasul lor în licaonește, zicând: „Dumnezeii, care s-au asemănat oamenilor, s-au coborât către noi!”.

12. Și îl chemau pe Barnabas Dios, iar pe Pavlos Ermis, deoarece el era conducătorul cuvântului.

13. Iar preotul lui Dios, cel fiind înaintea cetății lor, tauri și cununi la porți a adus și, împreună cu mulțimile, voia a-i jertfi.

14. Dar au auzit Apostolii Barnabas și Pavlos, și-au rupt veșmintele lor, au sărit întru mulțime, strigând

15. și zicând: „Bărbaților, ce faceți cu acestea? Și noi suntem oameni asemenea pătimitori cu voi, binevestindu-vă vouă ca de la acestea deșarte a vă întoarce spre Dumnezeu Cel viu, Care a făcut cerul și pământul și marea și toate cele care sunt în ele.

16. Care în generațiile trecute a îngăduit tuturor neamurilor a merge în căile lor.

17. Deși, într-adevăr, nu fără mărturie despre Sine i-a lăsat făcându-le bine, nouă din cer ploi dându-ne și vremuri purtătoare de roade, umplând de hrană și de veselie inimile noastre”.

18. Și acestea zicând, cu greu au oprit mulțimile a nu le jertfi lor.

19. Dar au venit iudei din Antiohia și Iconion și au convins mulțimile și au aruncat cu pietre în Pavlos și îl trăgeau afară din cetate, căci au presupus că el a murit.

20. Dar l-au înconjurat pe el ucenicii, s-a ridicat și a intrat întru cetate. Iar a doua zi a ieșit împreună cu Barnabas întru Derbi.

21. Și au binevestit cetății aceleia și i-au învățat pe destui, după care s-au întors întru Listra și Iconion și Antiohia,

22. întărind sufletele ucenicilor, rugându-i a rămâne în credință și că prin multe necazuri trebuie noi să intrăm întru Împărăția lui Dumnezeu.

23. Și le-au hirotonit lor Presbiteri în Biserică, s-au rugat cu posturi și i-au încredințat pe ei Domnului întru Care crezuseră.

24. Și au trecut prin Pisidia și au intrat întru Pamfilia.

25. Și au grăit în Perghei cuvântul și au coborât întru Attalia.

26. Și de acolo au navigat spre Antiohia, de unde erau dați harului lui Dumnezeu spre lucrul pe care l-au plinit.

27. Și au mers și au adunat Biserica, au vestit câte a făcut Dumnezeu cu ei și că a deschis neamurilor ușa credinței.

28. Și petreceau acolo nu puțină vreme împreună cu ucenicii.

Capitolul 15

1. Și unii au coborât din Iudea și îi învățau pe frați că „dacă nu aveți să vă tăiați împrejur cu obiceiul lui Mosefs, nu puteți să vă mântuiți”.

2. Așadar s-a făcut ceartă și discuție nu puțină cu Pavlos și Barnabas pentru ei și au rânduit a se sui Pavlos și Barnabas și anumiți alții dintre ei către Apostoli și Presbiteri întru Ierusalim pentru întrebarea aceasta.

3. Așadar, aceștia au fost trimiși mai înainte de către Biserică, au trecut prin Finichi și Samaria, povestind întoarcerea neamurilor. Și făceau bucurie mare la toți frații.

4. Și au ajuns întru Ierusalim și au fost primiți de către Biserică și de Apostoli și de Presbiteri și le-au vestit câte Dumnezeu a făcut cu ei.

5. Și s-au ridicat anumiți din eresul fariseilor, care au crezut, zicând că „trebuie a se tăia împrejur pe ei și a se porunci a se ține legea lui Mosefs”.

6. Și au fost adunându-se Apostolii și Presbiterii ca să vadă despre cuvântul acesta.

7. Și multă discuție s-a făcut, după care s-a ridicat Petros și a zis către ei: „Bărbați frați, voi cunoașteți că din zilele cele vechi, Dumnezeu întru noi a ales, prin gura mea, să audă neamurile cuvântul Evangheliei și să creadă.

8. Și Cunoscătorul inimilor, Dumnezeu, le-a mărturisit lor și le-a dat lor pe Duhul Sfânt ca și nouă.

9. Și nimic nu a deosebit între noi și ei, ci cu credința a curățit inimile lor.

10. Așadar, acum ce Îl ispitiți pe Dumnezeu, să puneți jug pe grumazul ucenicilor, pe care nici părinții noștri, nici noi nu am fost în stare să-l purtăm?

11. Ci, prin harul Domnului Iisus, credem să ne mântuim, în care fel și aceia”.

12. Și a tăcut toată mulțimea și îi ascultau pe Barnabas și pe Pavlos câte semne și minuni a făcut Dumnezeu întru neamuri prin ei.

13. Și după ce a fost să tacă ei, a răspuns Iacovos, zicând: „Bărbați frați, ascultați-mă!

14. Simeon a povestit cum Dumnezeu mai întâi a cercetat să ia dintre neamuri popor întru numele Lui.

15. Și cu acesta se potrivesc împreună cuvintele Profeților, precum a fost scris:

16. «După acestea Mă voi întoarce și voi rezidi cortul lui David cel căzut. Și pe cele dărâmate ale sale le voi rezidi și îl voi îndrepta pe el.

17. Pentru ca să caute cei rămași ai oamenilor pe Domnul și toate neamurile, peste care a fost chemat numele Meu peste ei, zice Domnul, Cel care face toate acestea.

18. Cunoscute din veac Îi sunt lui Dumnezeu toate lucrurile Sale».

19. Pentru aceea eu judec a nu-i tulbura pe cei care de la neamuri se întorc la Dumnezeu.

20. Ci să le scrieți lor a se îndepărta de pângăririle idolilor și de curvie și de animal sugrumat și de sânge.

21. Căci Moisis, din generațiile cele vechi, prin cetate, are pe cei care îl vestesc pe el, în sinagogi în tot sabatul citindu-se”.

22. Atunci a părut Apostolilor și Presbiterilor, împreună cu toată Biserica, și au ales bărbați dintre ei ca să-i trimită întru Antiohia, împreună cu Pavlos și Barnabas, pe Iudas cel numit Barsabbas și pe Silas, bărbați povățuind între frați,

23. și au scris, prin mâna lor, acestea: „Apostolii și Presbiterii și Frații, celor din Antiohia și Siria și Chilichia, Fraților celor dintre neamuri, a se bucura!

24. Fiindcă am auzit că unii dintre voi au ieșit și v-au tulburat pe voi cu cuvinte, neliniștind sufletele voastre, zicând a vă tăia împrejur și a ține legea, cărora nu le-am poruncit,

25. a părut nouă și am fost într-o singură minte și am ales bărbați ca să-i trimitem către voi, împreună cu cei iubiți ai noștri, cu Barnabas și cu Pavlos,

26. cu oameni care și-au dat sufletele lor pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos.

27. Așadar i-am trimis pe Iudas și pe Silas, și pe ei, prin cuvânt, vestindu-le acestea.

28. Căci a părut Sfântului Duh, și nouă, nimic mai mult a vă pune vouă greutate, afară de acestea, de cele necesare:

29. a vă îndepărta de cele jertfite idolilor și de sânge și de animal sugrumat și de curvie! De care păzindu-vă pe voi, bine veți face. Întăriți-vă!”.

30. Așadar, ei au fost trimiși și au venit întru Antiohia. Și au adunat împreună mulțimea și le-au dat epistola.

31. Și au citit și au fost bucurați întru mângâiere.

32. Iar Iudas și Silas, ei fiind și Profeți, prin cuvânt mult i-au mângâiat pe frați și i-au întărit.

33. Și s-a făcut vremea și au fost trimiși cu pace de frați către Apostoli.

34.

35. Dar Pavlos și Barnabas rămâneau în Antiohia, învățând și binevestind, împreună cu mulți alții, cuvântul Domnului.

36. Iar după câteva zile a zis Pavlos către Barnabas: „De aceea, întorcându-ne, să-i cercetăm pe frații noștri din toată cetatea, întru care am vestit cuvântul Domnului, ca să vedem cum îl țin!”.

37. Iar Barnabas l-a sfătuit să îl ia împreună pe Ioannis, cel numit Marcos.

38. Iar Pavlos prefera, ca pe cel care s-a îndepărtat de ei din Pamfilia și nu a venit împreună cu ei la lucru, să nu-l ia împreună cu ei pe acesta.

39. Așadar, a fost neînțelegerea aceasta, astfel încât să se despartă ei unul de altul, și Barnabas l-a luat pe Marcos ca să navigheze spre Chipros.

40. Iar Pavlos l-a ales pe Silas și a plecat, cel care a fost dat harului lui Dumnezeu de către frați.

41. Și trecea prin Siria și Chilichia, întărind Bisericile.

Capitolul 16

1. Și a sosit întru Derbi și Listra. Și iată, un anumit ucenic era acolo, cu numele Timoteos, fiul unei femei iudee credincioase și al unui tată ellin!

2. Care era mărturisit de frații cei din Listra și Iconion.

3. Pe acesta l-a voit Pavlos ca să iasă împreună cu el și l-a luat și l-a tăiat împrejur pe el, pentru iudeii cei fiind din locurile acelea. Căci cunoscuseră toți pe tatăl său, că era ellin.

4. Și cum treceau prin cetăți, le dădeau lor să păzească dogmele cele hotărâte de către Apostolii și Presbiterii cei din Ierusalim.

5. Așadar, Bisericile erau întărite în credință și creșteau cu numărul în fiecare zi.

6. Și au trecut prin Frighia și țara Galatichi, dar au fost oprîți de către Duhul Sfânt ca să grăiască cuvântul în Asia,

7. au mers către Misia și încercau a merge către Bitinia. Dar nu le-a îngăduit lor Duhul.

8. Și au trecut prin Misia și s-au coborât în Troas.

9. Și vedenie, prin noapte, i-a fost arătată lui Pavlos: un anume bărbat machedon era stând, rugându-l pe el și zicându-i: „Trecând întru Machedonia, ajută-ne nouă!”.

10. Și de cum a văzut vedenia, de îndată am căutat să ieșim spre Machedonia, înțelegând că ne cheamă pe noi Domnul ca să le binevestim lor.

11. Așadar, am fost imbarcându-ne de la Troas, am mers drept spre Samotrachi și în a doua zi am ajuns întru Neapolis,

12. și de acolo întru Filippi, care este cea dintâi parte a cetății Machedoniei, colonia. Și eram în acea cetate rămânând câteva zile.

13. Iar în ziua sabbaturilor am ieșit afară din cetate, lângă râu, unde se obișnuia a fi rugăciunea, și am șezut și grăiam femeilor care se adunaseră împreună.

14. Și o anumită femeie, cu numele Lidia, vânzătoarea de purpură a cetății Tiatirelor, temându-se de Dumnezeu, asculta. Căreia Domnul i-a deschis inima, pentru a lua aminte celor zise de către Pavlos.

15. Iar când ea a fost botezată, cât și casa ei, s-a rugat zicând: „Dacă m-ați judecat pe mine a fi credincioasă Domnului și ați intrat întru casa mea, rămâneți!”. Și a izbutit asupra noastră.

16. Și a fost, mergând noi la rugăciune, că o anumită slujitoare, având duhul lui Piton, a venit să ne întâmpine pe noi, care câștig mult aducea stăpânilor ei, prezicând.

17. Aceasta i-a urmat lui Pavlos și nouă și striga, zicând: „Oamenii aceștia sunt robii Dumnezeului Celui Preaînalt, care vă vestesc vouă calea mântuirii!”.

18. Și aceasta făcea în multe zile. Și a fost enervat Pavlos, și s-a întors, și i-a zis duhului: „Îți poruncesc ție, în numele lui Iisus Hristos, să ieși din ea!”. Și a ieșit în acel ceas.

19. Și au văzut stăpânii ei că a ieșit nădejdea câștigului lor, i-au apucat pe Pavlos și pe Silas, i-au tras întru piață la stăpânitori

20. și i-au adus pe ei conducătorilor și le-au zis: „Acești oameni ne tulbură nouă cetatea, iudei fiind,

21. și ne vestesc obiceiuri care nu ne sunt permise nouă a le primi și nici a le face, romei fiind”.

22. Și mulțimea s-a ridicat împreună împotriva lor, iar conducătorii le-au rupt lor veșmintele și porunceau a-i bate cu bățul.

23. Și multe lovituri le-au dat lor, i-au aruncat întru temniță și au poruncit temnicerului cu grijă a-i păzi pe ei.

24. Care, poruncă ca aceasta primind, i-a aruncat pe ei întru cea mai dinăuntru temniță și picioarele lor le-a strâns întru lemn.

25. Iar spre miezul nopții, Pavlos și Silas rugându-se, Îl laudau pe Dumnezeu, și îi ascultau pe ei cei legați.

26. Și, deodată, cutremur mare s-a făcut, astfel încât să clatine temeliiile temniței. Și au fost deschise de îndată toate ușile și toate legăturile au fost dezlegate.

27. Și a fost deșteptat temnicerul și a văzut ușile deschise ale temniței, și-a scos sabia și voia pe sine a se omorî, gândind să fi fugit cei legați.

28. Dar Pavlos a strigat cu glas mare, zicându-i: „Niciun rău să nu-ți faci ție! Căci toți suntem aici”.

29. Și a cerut lumini, a sărit înăuntru și, fiind tremurând, a căzut la Pavlos și la Silas,

30. și i-a scos pe ei afară și le zicea: „Domnilor, ce trebuie a face eu ca să mă mântui?”.

31. Iar ei i-au zis: „Crede în Domnul Iisus Hristos și vei fi mântuit tu și casa ta!”.

32. Și i-au grăit lui cuvântul Domnului și tuturor celor din casa sa.

33. Și i-a luat pe ei în acel ceas al nopții, i-a spălat de răni și a fost botezat el și toți cei ai săi de îndată.

34. Și i-a dus pe ei întru casa sa, a pus masa și se bucura cu toată casa pentru că a crezut în Dumnezeu.

35. Și s-a făcut ziuă, iar conducătorii i-au trimis pe purtătorii de toiege, zicându-le: „Eliberați-i pe oamenii aceia!”.

36. Și temnicerul a vestit cuvintele acestea către Pavlos, că: „Au trimis conducătorii ca să fiți eliberați. Așadar, acum ați ieșit și mergeți în pace!”.

37. Dar Pavlos zicea către ei: „Ne-au bătut pe noi în public, fără de judecăți, oameni romei fiind, ne-au aruncat întru

temniță, iar acum ne scot pe noi în taină? Căci nu va fi așa. Ci, venind, ei să ne scoată!”.

38. Și purtătorii de toiege le-au vestit conducătorilor cuvintele acestea. Și au fost temându-se, când au auzit că romei sunt

39. și au mers și s-au rugat lor și i-au scos și le cereau să iasă din cetate.

40. Și au ieșit din temniță și au intrat la Lidia. Și i-au văzut pe frați, i-au mângâiat pe ei și au ieșit.

Capitolul 17

1. Și au trecut prin Amfipolis și Apollonia și au venit întru Tessalonichi, unde era sinagoga iudeilor.

2. Și, după obiceiul lui Pavlos, am intrat la ei și în trei sabaturi a discutat cu ei din Scripturi,

3. deschizându-le și încredințându-i că „Hristos trebuia să pătimească și să învie din morți” și că „Acesta este Hristos: Iisus, pe Care eu vi-L vestesc vouă!”.

4. Și anumiți din ei au fost convinși și au fost unindu-se cu Pavlos și cu Silas, și din ellinii temători mulțime multă și din femeile cele de frunte nu puține.

5. Dar iudeii cei care nu cred au luat deoparte pe anumiți oameni răi ai piețelor și au făcut mulțimi și tulburau cetatea. Și au venit asupra casei lui Iason și căutau să-i ducă pe ei întru mulțime.

6. Dar nu i-au aflat pe ei și îi trăgeau pe Iason și pe anumiți frați la conducătorii cetății, strigând că „Cei care lumea au tulburat, aceștia sunt și aici au venit,

7. pe care i-a primit Iason, și aceștia toți împotriva dogmelor lui Chesar fac, alt împărat zicând a fi, Iisus”.

8. Și au tulburat mulțimea și pe conducătorii cetății care auzeau acestea.

9. Și au luat destul de la Iason și de la ceilalți și i-au eliberat pe ei.

10. Iar frații, de îndată, prin noapte, i-au trimis și pe Pavlos și pe Silas întru Veria. Care mergeau și au venit întru sinagoga iudeilor.

11. Și aceștia erau mai de bun neam decât cei din Tessalonichi, care au primit cuvântul cu toată râvna, în fiecare zi cercetând Scripturile, dacă au acestea așa.

12. Așadar, mulți dintre ei au crezut și dintre femeile elliene cele însemnate și dintre bărbați nu puțini.

13. Și când au cunoscut iudeii cei din Tessalonichi că și în Veria a fost vestit cuvântul lui Dumnezeu de către Pavlos, au venit și acolo, tulburând mulțimile.

14. Și atunci, de îndată, frații l-au trimis pe Pavlos să meargă drept spre mare. Și au rămas și Silas și Timoteos acolo.

15. Iar cei care îl conduceau pe Pavlos, l-a dus pe el până la cele ale Atinei. Și au primit poruncă către Silas și Timoteos, pentru ca degrabă să vină către el, și au plecat.

16. Iar în cele ale Atinei, așteptându-i pe ei Pavlos, se stârnea duhul său în el, văzând cetatea fiind plină de idoli.

17. Așadar, discuta în sinagogă cu iudeii și cu cei temători, iar în piață, în toată ziua, cu cei ce veneau acolo.

18. Și anumiți, și dintre epicurei și dintre stoici, dintre filosofi, se certau cu el. Și unii ziceau: „Oare ce să voiască acest cuvântător de semințe a zice?”, iar alții: „De străini demoni pare a fi vestitor”. Că pe Iisus și învierea binevestea.

19. Și au pus mâna pe el și pe Areopag l-au dus, zicându-i: „Suntem în stare să înțelegem, ce este această învățătură nouă care de tine se grăiește?”

20. Căci unele străine bagi întru auzurile noastre. Așadar, voim să cunoaștem, ce se voiește acestea a fi?”

21. Iar toți atenienii și străinii, cei care locuiau acolo, cu nimic altceva nu își petreceau vremea, decât cu a zice ceva și a auzi ceva mai nou.

22. Și Pavlos a fost stând în mijlocul Areopagului și zicea: „Bărbați atenieni, în toate vă văd pe voi ca fiind mai credincioși.

23. Căci trecând și privind cu atenție locurile voastre de închinare, am aflat și un altar pe care fusese scris: Dumnezeului Celui necunoscut. Așadar, Căruia, necunoscându-L, voi vă închinați, eu pe Acesta vi-L vestesc vouă.

24. Dumnezeu, Cel care a făcut lumea și toate cele din ea, Acesta, Domnul cerului și al pământului fiind, nu locuiește în templele cele făcute de mână,

25. nici de mâinile oamenilor nu este slujit, nefiind lipsit de ceva, Acesta dând tuturor viață și suflare întru toate.

26. Și a făcut dintr-un sânge tot neamul oamenilor, pentru a locui pe toată fața pământului, și a hotărât vremurile cele mai dinainte rânduite și hotarele locuirii lor.

27. Pentru a-L căuta pe Domnul, dacă, într-adevăr, ar putea să-L pipăie pe El și să-L afle, și, într-adevăr, nefiind departe de niciunul dintre noi.

28. Căci în El trăim și ne mișcăm și suntem. Precum și unii dintre poeții voștri au zis: „Căci și din neamul Acestuia suntem”.

29. Așadar, neam fiindu-I lui Dumnezeu, nu trebuie a presupune cu aurul sau cu argintul sau cu piatra, cu asemănarea meșteșugului și a gândului omului, Cel dumnezeiesc a fi asemenea.

30. Așadar, vremurile neștiinței le-a trecut cu vederea Dumnezeu, iar acum le poruncește oamenilor, la toți, de pre-tutindenii, a se pocăi.

31. Pentru că a pus zi, în care va judeca lumea întru dreptate, în Bărbatul în Care a rânduit, căci credința a dat-o la toți și L-a înviat pe El din morți”.

32. Dar când au auzit de învierea morților, ei o luau în râs. Și ei au zis: „Te vom asculta pe tine din nou despre aceasta”.

33. Și Pavlos a ieșit astfel din mijlocul lor.

34. Dar unii bărbați au fost alipindu-i-se lui și au crezut. Între care și Dionisios Areopaghitis și soția sa, cu numele Damaris, și alții împreună cu ei.

Capitolul 18

1. Iar după acestea a fost plecând Pavlos din cele ale Atinei și a mers întru Corintos.

2. Și l-a aflat pe un anumit iudeu, cu numele Achilas, din Ponticos cu neamul, care venise de curând din Italia, și pe Prischilla, soția sa – pentru că a fost să poruncească Clavdios a pleca toți iudeii din Romi –, a venit la ei.

3. Și pentru că era de aceeași meserie, a rămas lângă ei și lucra. Căci erau făcători de corturi cu meșteșugul.

4. Și discuta în sinagogă în tot sabbatul și îi încredința pe iudei și pe ellini.

5. Și când s-au coborât din Machedonia și Silas și Timoteos, Pavlos era absorbit cu duhul, mărturisindu-le iudeilor că Hristos este Iisus.

6. Dar ei împotrivindu-i-se și blasfemiind, și-a scuturat veșmintele și a zis către ei: „Sângele vostru asupra capului vostru! Curat sunt eu. De acum înspre neamuri mă voi duce”.

7. Și a plecat de acolo și a mers întru casa unuia anume, cu numele Iustos, temător de Dumnezeu, a cărui casă era învecinându-se cu sinagoga.

8. Iar Crispos, întâiul sinagogii, a crezut în Domnul împreună cu toată casa sa. Și mulți dintre corinteni auzind, credeau și erau botezați.

9. Și Domnul i-a zis prin vedenie, în noapte, lui Pavlos: „Nu te teme, ci grăiește și să nu taci!

10. Pentru că Eu sunt cu tine și nimeni nu va pune mâna pe tine ca să-ți faci ție rău. Pentru că mult popor Îmi este Mie în cetatea aceasta”.

11. Și a stat un an și șase luni, învățând între ei cuvântul lui Dumnezeu.

12. Iar Gallion, fiind antipatul de Ahaia, s-au ridicat deodată iudeii asupra lui Pavlos și l-au adus pe el la scaunul de judecată,

13. zicând că „În afară de lege, acesta îi convinge pe oameni a se închina lui Dumnezeu”.

14. Dar voind Pavlos a deschide gura, Gallion a zis către iudei: „Așadar, dacă era o anume nedreptate sau o nelegiuire rea, o, iudeilor, după cuvânt v-aș fi ascultat pe voi!

15. Dar dacă cearta este pentru cuvânt și nume și legea cea de la voi, veți vedea voi înșivă. Căci eu nu voiesc a fi judecătorul acestora”.

16. Și i-a dat afară pe ei de la scaunul de judecată.

17. Și l-au apucat toți ellinii pe Sostenis, pe întâiul sinagogii, și îl loveau înaintea scaunului de judecată. Și nimic din acestea Gallion nu împiedica.

18. Iar Pavlos a rămas încă destule zile, după care și-a luat rămas bun de la frați și naviga spre Siria, iar împreună cu el erau Prischilla și Achilas, și și-a tuns capul în ale Chenhreeilor. Căci avea făgăduință.

19. Și a ajuns întru Efesos și pe aceia i-a lăsat acolo. Iar el a intrat întru sinagogă și a fost discutând cu iudeii.

20. Și rugându-l ei să rămână în mai multă vreme cu ei, nu a fost de acord,

21. ci și-a luat rămas bun de la ei și le-a zis: „Este de trebuință ca eu, fără îndoială, ca praznicul care vine să-l fac întru Ierosolima. Și iarăși mă voi întoarce către voi, voind Dumnezeu”. Și a fost plecând din Efesos

22. și a coborât întru Chesaria, s-a suit și a îmbrățișat Biserica, și a coborât întru Antiohia.

23. Și a făcut ceva vreme, apoi a plecat, trecând pe rând prin țara Galatichi și Frighia, întărindu-i pe toți ucenicii.

24. Iar un anumit iudeu, cu numele Apollos, alexandrin [cu] neamul, bărbat iscusit în vorbire, a ajuns întru Efesos, puternic fiind întru Scripturi.

25. Acesta era învățat în calea Domnului și, fierbând cu duhul, grăia și învăța cu acrivie cele despre Domnul, cunoscând numai botezul lui Ioannis.

26. Și acesta a început să grăiască cu îndrăzneală în sinagogă. Și l-au auzit pe el Achilas și Prischilla, l-au luat pe el deoparte și cu și mai multă acrivie i-au explicat lui calea lui Dumnezeu.

27. Și voind el să treacă întru Ahaia, frații l-au încurajat și au scris ucenicilor să-l primească bucuros pe el. Care a ajuns și a ajutat mult celor care au crezut prin har.

28. Căci le respingea cu putere iudeilor în public, dovădind din Scripturi că Iisus este Hristos.

Capitolul 19

1. Și a fost, când Apollos era în Corintos, că Pavlos a trecut prin părțile cele de mai sus ca să vină întru Efesos. Și a aflat anumiți ucenici

2. și a zis către ei: „Oare Duhul Sfânt ați primit când ați crezut?”. Iar ei au zis către el: „Dar nici dacă Duhul Sfânt este, nu am auzit”.

3. Și a zis către ei: „Așadar, întru ce ați fost botezați?”. Iar ei i-au zis: „Întru botezul lui Ioannis!”.

4. Și Pavlos a zis: „Într-adevăr, Ioannis a botezat botez de pocăință, zicând poporului ca să creadă întru Cel care vine după el, adică întru Hristos Iisus”.

5. Și când au auzit, au fost botezați întru numele Domnului Iisus.

6. Și Pavlos și-a pus mâinile peste ei și a venit Duhul Sfânt întru ei și grăiau în limbi și profețeau.

7. Și erau toți ca la 12 bărbați.

8. Și a intrat întru sinagogă și vorbea cu îndrăzneală, în trei luni discutând și încredințându-i despre cele ale Împărăției lui Dumnezeu.

9. Iar cum unii se învârtoșau și nu ascultau, grăind de rău calea înaintea mulțimii, s-a îndepărtat de ei și i-a pus deoparte pe ucenici, în fiecare zi discutând în școala unui anume Tiranos.

10. Și aceasta a făcut în doi ani, astfel încât toți cei care locuiesc în Asia, și iudei și ellini, să audă cuvântul Domnului Iisus.

11. Și nu numai puteri neobișnuite făcea Dumnezeu prin mâinile lui Pavlos,

12. astfel încât și peste cei care boleau se aduceau de la pielea sa mahrame sau șorturi și plecau de la ei bolile și durerile cele rele ieșeau de la ei.

13. Și au încercat unii dintre cei care merg din loc în loc dintre iudei a se numi exorciști în numele Domnului Iisus, pentru cei având duhuri necurate, zicându-le: „Vă jurăm pe voi cu Iisus, pe care Pavlos Îl propovăduiește!”.

14. Și erau anumiți fii ai lui Schevas, ai arhiereului iudeu, șapte la număr, care făceau aceasta.

15. Și a fost răspunzând duhul cel rău și a zis: „Pe Iisus Îl cunosc și pe Pavlos îl știu. Dar voi cine sunteți?”.

16. Și a sărit asupra lor omul întru care era duhul cel rău și i-a biruit pe ei, s-a întărit asupra lor, astfel încât goi și răniți au ajuns să fugă din casa aceea.

17. Și aceasta s-a făcut cunoscută la toți iudeii și ellini cei care locuiesc în Efesos și a căzut frica peste toți aceștia și se mărea numele Domnului Iisus.

18. Și mulți din cei care au crezut veneau, mărturisindu-se și vestindu-și faptele lor.

19. Și destui dintre cei care au făcut cele vrăjitoarești își aduceau cărțile și le ardeau înaintea tuturor. Și au socotit prețurile lor și au aflat 50.000 de arginți.

20. Astfel, cuvântul Domnului creștea și se întărea cu putere.

21. Și cum au fost împlinite acestea, și-a pus Pavlos în duhul său și a fost trecând prin Machedonia și Ahaia, mergând spre Ierusalim, și și-a zis că: „După ce eu am să fiu acolo, trebuie ca eu și Roma să o văd”.

22. Și a trimis spre Machedonia pe doi din cei care îi slujeau lui, pe Timoteos și pe Erastos, iar el a continuat să rămână o vreme întru Asia.

23. Și a fost în vremea aceea nu puțină tulburare pentru cale.

24. Căci un anume Dimitrios cu numele, argintar, făcând temple din arginți Artemisei, dădea meșteșugarilor nu puțin de lucru.

25. Pe care i-a adunat și pe lucrătorii cei apropiați acestora și le-a zis: „Bărbaților, știți că din acest meșteșug este bunăstarea noastră.

26. Și vedeți și auziți că nu numai Efesosul, ci aproape toată Asia, Pavlos acesta a convins și a întors destulă mulțime, zicând că «nu sunt dumnezei cei care prin mâini se fac».

27. Dar nu numai partea noastră aceasta este în primejdie să vină spre respingere, ci și templul mării dumnezeie Artemis întru nimic să fie socotit, dar se va dărâma și măreția ei, căreia toată Asia și lumea i se închină”.

28. Și au auzit și au fost umpluți de mânie și strigau, zicând: „Mare este Artemis a efesenilor!”.

29. Și a fost umplută toată cetatea de tulburare. Și s-au grăbit cu toții spre teatru și i-au apucat pe Gaios și pe Aristarhos macedonenii, pe împreună călătorii lui Pavlos.

30. Iar Pavlos, voind să intre întru mulțime, nu îl lăsa pe el ucenicii.

31. Dar și unii dintre întâistătorii Asiei, fiindu-i lui prieteni, au trimis către el, și îl rugau să nu se dea pe sine întru teatru.

32. Așadar, alții altceva strigau. Căci adunarea era tulburată și cei mai mulți nu cunoscuseră pentru ce fuseseră adunați.

33. Dar din mulțime l-au împins înainte pe Alexandros, iudeii punându-l pe el înainte. Iar Alexandros a făcut semn cu mâna, căci voia a se apăra pe sine înaintea mulțimii.

34. Și cunoscând că iudeu este, un glas s-a făcut de către toți ca la două ceasuri, strigând: „Mare este Artemis a efesenilor!”.

35. Dar cărturarul a oprit mulțimea și zise: „Bărbați efeseni, căci cine este omul, care nu cunoaște că cetatea efesinilor păzitoare este a mării dumnezeie Artemis și a lui Diopetis?

36. Așadar, de netăgăduit fiind acestea, de trebuință este ca voi înfrânați a fi și nimic nechibzuit a face.

37. Căci ați adus pe bărbații aceștia, nefiind nici jefuitori de temple, nici blasfemiind pe dumnezeea voastră.

38. Deci, dacă Dimitrios și meșteșugarii cei dimpreună cu el au cuvânt către cineva, ședințe de judecată se conduc și antipați sunt. Învinuiți-vă unii pe alții!

39. Iar dacă despre altceva căutați, în adunarea cea legiuită va fi hotărât.

40. Căci suntem și în pericolul de a fi acuzați de răscoală pentru ziua de azi, nicio pricină fiind, pentru care nu vom putea să dăm cuvânt pentru nespunerea aceasta”.

41. Și după ce a zis acestea, a eliberat adunarea.

Capitolul 20

1. Și după ce a fost să înceteze vacarmul, Pavlos și-a chemat ucenicii și i-a îmbrățișat și a ieșit să meargă întru Machedonia.

2. Și a trecut prin părțile acelea și i-a mângâiat pe ei cu cuvânt mult și a venit întru Ellas.

3. Și a făcut trei luni, și i s-a făcut lui complot de la iudei vrând să pornească spre Siria și i-a fost gândul a se întoarce prin Machedonia.

4. Și mergea împreună cu el, până în Asia, Sopatros Berianul. Iar dintre tesaloniceni: Aristarhos și Secundos și Gaios Derbeanul și Timoteos. Iar asiatici: Tihicos și Trofimos.

5. Aceștia au venit și ne așteptau pe noi în Troas.

6. Și noi am navigat, după zilele azimelor, de la Filippi și am mers către ei întru Troas până la 5 zile, unde am rămas 7 zile.

7. Iar în una a sabbaturilor, adunați ucenicii să frângă pâinea, Pavlos le vorbea lor, vrând a pleca în a doua zi, și prelungea cuvântul până la miezul nopții.

8. Și erau destule făclii în camera de sus unde eram adunați.

9. Dar șezând un anume tânăr, cu numele Eftihos, pe feastră, doborât în somn adânc, vorbind Pavlos pentru mai mult timp, doborât de somn a căzut de la etajul al 3-lea jos și a fost ridicat mort.

10. Și a coborât Pavlos și a căzut peste el și l-a îmbrățișat și a zis: „Nu fiți tulburați! Căci sufletul său este în el”.

11. Și s-a suit și a frânt pâinea și a gustat și întru destul a predicat până în zori și așa a ieșit.

12. Și l-au adus pe copil viu și nu puțin au fost mângâiați.

13. Iar noi am venit la corabie, am fost pornind spre Assos, de acolo voind a-l lua pe Pavlos. Căci așa era rânduit, voind el a merge pe jos.

14. Iar cum s-a întâlnit cu noi întru Assos, l-am luat pe el și am venit spre Mitilini.

15. Și de acolo am navigat mai departe și în a doua zi am ajuns vizavi de Hios. Iar în cealaltă zi ne-am apropiat spre Samos. Și am rămas în Troghillion și în a doua zi am venit spre Militos.

16. Căci Pavlos a hotărât să navigheze pe lângă Efesos, pentru ca să nu i se facă lui să piardă vremea în Asia. Căci se grăbea, dacă îi era lui cu puțință, ca în ziua Cincizecimii să fie întru Ierosolima.

17. Și de la Militos a trimis întru Efesos și i-a chemat pe Presbiterii Bisericii.

18. Iar cum au venit către el, le-a zis lor: „Voi cunoașteți, că din ziua cea dintâi din care am pus piciorul întru Asia, cum împreună cu voi în toată vremea am fost,

19. slujind Domnului cu toată smerenia și cu multe lacrimi și având ispitele care mi s-au întâmplat mie din comploturile iudeilor.

20. Cum nimic n-am ascuns din cele folositoare, ca să nu vă vestesc vouă și să nu vă învăț pe voi în public și prin case,

21. mărturisind și iudeilor și ellinilor pocăința întru Dumnezeu și credința cea întru Domnul nostru Iisus.

22. Și acum, iată, eu legat fiind cu Duhul merg spre Ierusalim, neștiindu-le pe cele care mi se vor întâmpla mie în el,

23. afară de faptul că Duhul Cel Sfânt mărturisește prin cetate, zicând că legături și necazuri pe mine mă așteaptă!

24. Dar niciun cuvânt nu fac și nici nu am preț pe însuși sufletul meu, pentru ca să-mi împlinesc calea mea cu bucurie

și slujirea pe care am luat-o de la Domnul Iisus: să mărturisesc Evanghelia harului lui Dumnezeu.

25. Și acum, iată, eu știu că voi toți nu veți mai vedea fața mea, printre care am trecut ca să vestesc Împărăția lui Dumnezeu!

26. De aceea vă mărturisesc vouă în ziua de astăzi, că eu sunt curat de sângele tuturor.

27. Căci nu m-am dat înapoi ca să nu vă vestesc vouă tot sfatul lui Dumnezeu.

28. Așadar, luați aminte la voi înșivă și la toată turma, întru care v-a pus pe voi Duhul Cel Sfânt Episcopi, pentru a păstori Biserica Domnului și a lui Dumnezeu, pe care a dobândit-o prin sângele Său!

29. Căci eu am cunoscut aceasta, că vor intra, după plecarea mea, lupi grei între voi, necruțând turma.

30. Și dintre voi înșivă se vor ridica bărbați grăind învățături răstălmăcite, pentru a-i scoate pe ucenici după ei.

31. Pentru aceea, privegheați, aducându-vă aminte că trei ani, ziua și noaptea, n-am încetat cu lacrimi învățându-l pe fiecare în parte!

32. Și acum vă încredințez pe voi, fraților, lui Dumnezeu și cuvântului harului Său, Celui care poate să vă zidească și să vă dea vouă moștenire între toți cei sfințiți.

33. Argint sau aur sau veșmânt nu am poftit.

34. Înșivă cunoașteți că mâinile acestea au slujit nevoilor mele și ale celor fiind împreună cu mine.

35. Pe toate vi le-am arătat vouă, căci așa ostenindu-ne trebuie a-i ajuta pe cei bolnavi și a pomeni cuvintele Domnului Iisus, căci El a zis: «Fericit este mai mult a da decât a lua».

36. Și după ce a zis acestea, și-a pus genunchii săi, împreună cu ei, cu toți, și s-au rugat.

37. Și a fost destul plâns la toți. Și au căzut pe grumazul lui Pavlos și-l sărutau pe el,

38. suferind durere mai ales pentru cuvântul pe care îl zisese: că nu vor mai vedea fața lui. Și îl însoțeau pe el spre corabie.

Capitolul 21

1. Și când a fost să pornim noi, am fost îndepărtându-ne de ei, am mers drept și am venit întru Cos, iar în a doua zi întru Rodos, și de acolo întru Patara.

2. Și am aflat corabie trecând spre Finichi, ne-am îmbarcat și am fost pornind.

3. Și am fost zărind Chiprosul și l-am lăsat pe el la stânga, navigam spre Siria și am fost coborând întru Tiros. Căci acolo era corabia descărcând încărcătura.

4. Și am aflat ucenici și am rămas acolo 7 zile. Care îi ziceau lui Pavlos prin Duhul a nu se sui întru Ierusalim.

5. Și când ne-a fost nouă să isprăvim zilele, am ieșit și mergeam, toți însoțindu-ne pe noi, împreună cu femei și copii, până afară din cetate. Și am pus genunchii pe țărni și ne-am rugat.

6. Și ne-am îmbrățișat unul pe altul, ne-am îmbarcat întru corabie, iar aceia s-au întors întru ale lor.

7. Iar noi, călătoria de la Tiros am sfârșit, am ajuns întru Ptolemais, i-am îmbrățișat pe frați și am rămas o zi lângă ei.

8. Iar în a doua zi au ieșit cei împreună cu Pavlos și au venit întru Chesaria. Și au intrat întru casa lui Filippos Evangelistul, fiind din cei șapte, și am rămas lângă el.

9. Iar ale acestuia erau fiicele fecioare, cele patru, profețind.

10. Și rămânând noi zile multe, s-a coborât cineva din Iudea, Profet, cu numele Agavos.

11. Și a venit către noi și i-a luat brâul lui Pavlos și i-a legat lui picioarele și mâinile și a zis: „Acestea zice Duhul Cel Sfânt:

«Pe omul al căruia este brâul acesta, așa îl vor lega în Ierusalim iudeii și îl vor da întru mâinile neamurilor»”.

12. Și când am auzit acestea, îl rugam și noi și localnicii a nu se sui el întru Ierusalim.

13. Și a răspuns Pavlos: „Ce faceți plângând și zdrobindu-mi inima? Căci eu nu numai să fiu legat, ci și să mor întru Ierusalim sunt gata pentru numele Domnului Iisus”.

14. Dar neîncredințându-se el, am tăcut și am zis: „Voia Domnului să se facă!”.

15. Iar după zilele acestea ne-am terminat treaba și ne suiam spre Ierusalim.

16. Și au venit împreună și din ucenicii din Chesaria împreună cu noi, ducându-ne pe lângă un oarecare ca să locuim, la un oarecare Mnason cipriotul, ucenic vechi.

17. Și am ajuns noi întru Ierosolima și cu bucurie ne-au primit pe noi frații.

18. Iar în a doua zi intra Pavlos împreună cu noi către Iacovos și toți Presbiterii au venit.

19. Și i-a îmbrățișat pe ei și povestea una câte una pe care le-a făcut Dumnezeu între neamuri prin slujirea sa.

20. Iar ei au auzit și-L slăveau pe Domnul și i-au zis lui: „Vezi, frate, câte zeci de mii sunt iudeii care au crezut și toți sunt râvnitorii legii?”

21. Și au fost învățați despre tine că îi înveți apostazia de Mosefs pe toți iudeii dintre neamuri, zicând a nu-i tăia ei împrejur pe copii și nici a umbla după obiceiuri.

22. Așadar, ce este de făcut? Trebuie, fără îndoială, să se adune mulțimea. Căci vor auzi că ai venit.

23. Așadar, pe aceasta fă-o, pe care ți-o zicem ție! Sunt cu noi 4 bărbați, făgăduință având asupra lor.

24. Pe aceștia luându-i, curățește-te împreună cu ei și cheltuie cu ei ca să-și radă capul! Și vor cunoaște toți că cele

care au fost învățați despre tine nimic nu sunt, ci urmezi și tu, păzind legea.

25. Iar despre neamurile care au crezut, noi am învățat prin scrisoare, căci am hotărât ca nimic din aceasta a nu păzi ei, fără numai a se păzi ei și de cele jertfite idolilor și de sânge și de animalul sugrumat și de curvie”.

26. Atunci Pavlos i-a luat pe bărbați, în a doua zi a fost curățindu-se împreună cu ei și intra întru templu, vestind împlinirea zilelor curățirii, până unde a fost adus, pentru fiecare dintre ei, prinosul.

27. Și când erau a se împlini cele 7 zile, iudeii cei din Asia l-au văzut pe el în templu, tulburau toată mulțimea, și au pus mâinile pe el,

28. strigând: „Bărbați israiliți, ajutați-ne! Acesta este omul cel care este împotriva poporului și a legii și a locului acestuia, pe toți pretutindeni învățându-i. Și încă și ellini a adus întru templu și a spurcat sfântul loc acesta”.

29. Căci îl văzuseră pe Trofimos Efeseanul în cetate împreună cu el, pe care presupuneau că Pavlos l-a băgat întru templu.

30. Și a fost mișcându-se toată cetatea și a fost alergare împreună a poporului. Și l-au apucat pe Pavlos și îl trăgeau pe el afară din templu. Și numaidecât au fost închise ușile.

31. Și căutând să-l omoare pe el, a ajuns știrea la comandantul cohorței, că tot Ierusalimul a fost tulburat.

32. Care imediat a luat soldați și centurioni și a alergat în jos asupra lor. Iar ei i-au văzut pe comandant și pe soldați și au încetat să-l lovească pe Pavlos.

33. Și comandantul s-a apropiat și a pus mâna pe el și a poruncit să fie legat cu două lanțuri. Și întreba cine este și ce a făcut.

34. Și alții altceva strigau în mulțime. Și neputând să cunoască adevărul din cauza zarvei, a poruncit a-l duce pe el într-o tabără.

35. Și când a fost la trepte, s-a întâmplat a fi purtat el de către soldați pentru furia mulțimii.

36. Căci urma mulțimea poporului, strigând: „Ridică-l pe el!”.

37. Și voind a-l duce într-o tabără, Pavlos îi zice comandantului: „Dacă îmi este permis mie să grăiesc către tine”. Iar el zise: „Elinește cunoști?”

38. Oare nu ești tu egipteanul cel care mai înainte de zilele acestea ai tulburat și ai scos într-o pustie pe cei 4.000 de bărbați dintre sicarii?”.

39. Și Pavlos i-a zis: „Eu sunt om iudeu, tarsian din Chilihia, nu cetățean de cetate neînsemnată. Și te rog pe tine, îngăduie-mi mie să grăiesc către popor!”.

40. Și el i-a îngăduit, iar Pavlos a stat pe trepte și a făcut semn cu mâna poporului. Și multă tăcere s-a făcut și vorbea tare în limba evreiască, zicând:

Capitolul 22

1. „Bărbați frați și părinților, ascultați acum a mea apologie către voi!”.

2. Și au auzit că în limba evreiască le grăia lor și de aceea și mai mult au arătat tăcere. Și zice:

3. „Eu sunt bărbat iudeu, născut în Tarsosul Chilichiei și crescut în cetatea aceasta lângă picioarele lui Gamaliil, învățat după acrivie legea părintească, râvnitor fiindu-I lui Dumnezeu, precum voi toți sunteți astăzi;

4. care această cale am prigonit până la moarte, legând și dând spre temnițe și bărbați, cât și femei.

5. Precum și arhiereul îmi mărturisește mie și toată bătrânimea; de la care și epistole am primit către frați, și spre Damascos mergeam, gândind că voi duce de acolo, întru Ierusalim, pe cei fiind legați, pentru ca să fie pedepsiți.

6. Și mi-a fost mie, mergând și apropiindu-mă Damascosului, pe la amiază, deodată, din cer, să strălucească lumină destulă în jurul meu.

7. Și am căzut la pământ și am auzit glas, zicându-mi mie: «Saul, Saul, de ce Mă prigonești?».

8. Iar eu l-am răspuns: «Cine ești, Doamne?». Și a zis către mine: «Eu sunt Iisus Nazoreosul, pe Care tu Îl prigonești!».

9. Iar cei fiind împreună cu mine au văzut lumina și au fost înfricoșați, dar glasul care îmi grăia mie nu l-au auzit.

10. Și am zis: «Ce am să fac, Doamne?». Iar Domnul a zis către mine: «Ridicându-te, mergi întru Damascos! Și acolo ți se va fi grăind ție despre toate care ți-au fost rânduite ție să le faci».

11. Și cum nu vedeam de slava luminii aceleia, dus de mână de cei fiind împreună cu mine, am ajuns la Damascos.

12. Iar un anume Ananias, bărbat evlavios după lege, mărturisit de către toți iudeii care locuiesc acolo,

13. a venit către mine și a stat lângă mine și mi-a zis mie: «Frate Saul, privește!». Și eu, în ceasul acela, am privit spre el.

14. Iar el a zis: «Dumnezeul părinților noștri mai înainte te-a rânduit pe tine ca să cunoști voia Sa și să-L vezi pe Cel Drept și să auzi glas din gura Sa.

15. Căci vei fi martorul Său către toți oamenii, despre lucrurile pe care le-ai văzut și le-ai auzit.

16. Și acum de ce întârzii? Ridicându-te, botează-te și spală-ți păcatele tale, cel care ai chemat numele Domnului!».

17. Și mi-a fost mie că m-am întors întru Ierusalim și rugându-mă eu întru templu, să fiu eu întru extaz,

18. și să-L văd pe El, zicându-mi mie: «Grăbește-te și ieși în grabă din Ierusalim! Pentru că nu vor primi mărturia ta despre Mine».

19. Și eu am zis: «Doamne, ei cunosc că eu eram întemnițând și bătând prin sinagogi pe cei care cred în Tine

20. și când era vărsat sângele lui Stefanos, al Mucenicului Tău, eram și eu însumi de față și încuviințând la omorârea sa, păzind veșmintele celor care îl omorau pe el».

21. Și a zis către mine: «Mergi, căci Eu spre neamuri, departe, te voi trimite pe tine!».

22. Și l-au ascultat pe el până la acest cuvânt și și-au ridicat glasul lor, zicând: „Ridică-l de pe pământ pe unul ca acesta! Căci nu se cuvine a trăi el”.

23. Și strigând ei și aruncându-și veșmintele și praf aruncând întru aer,

24. comandantul a poruncit ca pe el a-l duce întru tabără și a zis cu bice a fi cercetat el, pentru ca să cunoască pentru care motiv strigau așa asupra lui.

25. Iar când l-au întins pe el cu curelele, Pavlos a zis către centurionul cel care stătea lângă el: „Oare om roman și necondamnat vă este îngăduit vouă a-l biciui?”.

26. Și a auzit centurionul și a mers și a vestit comandantului, zicându-i: „Vezi ce voiești a face! Căci omul acesta romeos este”.

27. Și a venit comandantul și i-a zis lui: „Zi-mi mie, dacă tu romeos ești?”. Și el îi i-a zis: „Da!”.

28. Și comandantul i-a răspuns: „Eu cu multă plată am dobândit cetățenia aceasta”. Iar Pavlos i-a zis: „Iar eu am fost și născut”.

29. Atunci, numaidecât, s-au îndepărtat de el cei care voiau a-l cerceta pe el. Dar și comandantul a fost înspăimântat, căci a cunoscut că romeos este și că el era legat.

30. Iar în a doua zi, voind să cunoască sigur de ce este acuzat de către evrei, l-a dezlegat pe el din legături și a poruncit să vină arhierii și tot sinedrionul lor, și l-a adus jos pe Pavlos și a stat între ei.

Capitolul 23

1. Și Pavlos a privit la sinedrion și a zis: „Bărbați frați, eu cu toată buna conștiință am fost trăind lui Dumnezeu până în ziua aceasta”.

2. Dar arhiereul Ananias a poruncit celor care stăteau lângă el a-i bate gura sa.

3. Atunci Pavlos a zis către el: „Te va bate Dumnezeu, perete vărui! Și tu șezi judecându-mă după lege și, călcând-o, poruncești să mă bată?”.

4. Iar cei care stăteau, au zis: „Pe arhiereul lui Dumnezeu îl ocărăști?”.

5. Și zicea Pavlos: „Nu cunoscusem, fraților, că este arhiereul! Căci scris este: «Pe stăpânitorul poporului tău nu îl vei grăi de rău»”.

6. Și Pavlos a cunoscut că o parte este de sadducheii, iar o alta de farisei și a strigat în sinedrion: „Bărbați frați, eu fariseos sunt, fiu de fariseos! Pentru nădejdea și învierea morților eu sunt judecat”.

7. Și aceasta a grăit el și a fost ceartă între farisei și a fost împărțită mulțimea.

8. Căci, într-adevăr, sadducheii zic a nu fi înviere, nici Înger, nici duh, dar fariseii le mărturisesc pe amândouă.

9. Și s-a făcut strigare mare. Și s-au ridicat cărturarii părții fariseilor și susțineau tăios, zicând: „Niciun rău nu aflăm în omul acesta! Iar dacă Duhul i-a grăit lui sau Îngerul, nu avem să ne luptăm cu Dumnezeu”.

10. Dar s-a făcut mare neînțelegere și comandantul a fost temându-se ca să nu fie sfâșiat Pavlos de către ei și a poruncit armatei să coboare și să-l apuce pe el din mijlocul lor și a-l duce într-o tabără.

11. Iar în noaptea următoare a stat lângă el Domnul și i-a zis: „Îndrăznește, Pavle! Căci precum ai mărturisit pe cele despre Mine întru Ierusalim, așa trebuie tu și întru Romi să mărturisești”.

12. Și s-a făcut ziuă și au făcut anumiți bărbați dintre iudei uneltire și s-au blestemat pe ei înșiși, zicând nici să mănânce, nici să bea, până ce nu or să-l ucidă pe Pavlos.

13. Și erau mai mulți de 40 cei care intriga aceasta au făcut;

14. care au mers la arhieriei și la bătrâni și le-au zis: „Cu blestem ne-am blestemat pe noi înșine, ca nimic să nu gustăm, până ce nu avem să-l omorâm pe Pavlos.

15. Așadar, acum voi faceți cunoscut comandantului, împreună cu sinedrionul, ca mâine pe el să-l coboare către voi, ca având a cerceta mai precis cele despre el! Iar noi, mai înainte să se apropie el, gata suntem să-l omorâm pe el”.

16. Dar fiul surorii lui Pavlos a auzit intriga și a mers și a intrat întru tabără și i-a vestit lui Pavlos.

17. Și l-a chemat Pavlos pe unul dintre centurioni și îi zicea: „Pe tânărul acesta du-l către comandant, căci are ceva să-i vestească lui!”.

18. Așadar, acela l-a luat pe el și l-a dus către comandant și îi zice: „Pavlos cel legat m-a chemat pe mine și mi-a cerut pe acest tânăr să-l aduc către tine, având ceva să-ți grăiască ție”.

19. Și comandantul l-a luat pe el de mână și s-a retras deoparte și îl întreba: „Ce lucru este pe care ai să mi-l vestești mie?”.

20. Și i-a zis că: „Iudeii au rânduit să te roage pe tine ca mâine, întru sinedrion, să-l cobori pe Pavlos, ca având ceva mai precis să întrebe despre el.

21. Așadar, tu să nu te încrezi în ei! Căci stau la pândă pentru el mai mult de 40 de bărbați dintre ei, care s-au bles-

temat pe ei înșiși nici să mănânce, nici să bea, până ce nu or să-l omoare pe el. Și acum gata sunt, așteptând făgăduința de la tine”.

22. Așadar, comandantul l-a eliberat pe tânăr și i-a poruncit: „Nimănui să nu povestești că acestea le-ai dezvăluit către mine!”.

23. Și a chemat pe doi oarecare dintre centurioni și le-a zis: „Pregătiți-mi 200 de soldați pentru ca să meargă până la Chesaria și 70 de călăreți și 200 de lăncieri de la ceasul al 3-lea al nopții!

24. Și dobitoace să fie, pentru ca să-l pună pe Pavlos și să-l ducă în siguranță către ighemonul Filix!”.

25. Și a scris epistolă, cuprinzând acest conținut:

26. „Clavdios Lisias, preaputernicului ighemon Filix, a se bucura!

27. Pe bărbatul acesta, care a fost prins de către iudei, și se voia a fi omorât de către ei, am stat cu armată și l-am eliberat pe el, pentru că am aflat că romeos este.

28. Și voind să cunosc învinuirea pentru care îl învinuiam pe el, l-am coborât pe el într-un sinedrionul lor.

29. Pe care l-am aflat învinuit despre problemele legii lor, nimic vrednic de moarte sau vină de legături neavând.

30. Dar mi s-a făcut cunoscut mie că va fi un complot, împotriva bărbatului, pus la cale de către iudei, și numaidecât am trimis către tine, și am poruncit acuzatorilor a zice cele despre el înaintea ta. Fii puternic!”.

31. Așadar, soldații, după cum le-a fost poruncit lor, l-au luat pe Pavlos și l-au dus, prin noapte, într-un Antipatris.

32. Iar în a doua zi i-au lăsat pe călăreți să meargă împreună cu el și s-au întors într-un tabără.

33. Care au intrat într-un Chesaria și au predat epistola ighemonului și i l-au predat lui și pe Pavlos.

34. Și a citit ighemonul și a întrebat din ce eparhie este și a aflat că din Chilichia.

35. Și îi zicea: „Te voi asculta pe tine, când și acuzatorii tăi or să vină”. Și a poruncit a fi păzit el în pretoriul lui Irodis.

Capitolul 24

1. Iar după 5 zile s-a coborât arhiereul Ananias, împreună cu bătrânii și cu un anume ritor, Tertillos, care i-au arătat ighemonului împotriva lui Pavlos.

2. Și a fost chemat el și a început Tertillos a-l învinui, zicând: „Multă pace dobândind prin tine și propășiri făcându-se neamului acestuia prin purtarea ta de grijă,

3. și întru totul și pretutindeni le primim, preaputernice Filix, împreună cu toată mulțumirea.

4. Dar, pentru ca să nu te rețin mai mult, te rog ca tu să ne asculți pe noi, pe scurt, cu îngăduința ta.

5. Căci l-am aflat pe omul acesta ca o ciumă și stârnind ceartă la toți iudeii cei din lume și întâistătorul eresului nazoreilor.

6. Care și templul a încercat să-l pângărească. Pe care l-am și prins.

7.

8. De la care vei putea, tu însuși cercetând, să cunoști despre toate cele pe care noi îl învinuim pe el”.

9. Dar și iudeii împreună-încuviințau, zicând că acestea așa sunt.

10. Și a răspuns Pavlos, căci ighemonul i-a făcut lui semn a zice: „Știind că de mulți ani ești tu judecător neamului acestuia, cu încurajare le apăr pe cele despre mine.

11. Tu poți să cunoști că nu îmi sunt mie mai mult de 12 zile de când m-am suit ca să mă închin în Ierusalim.

12. Și nici în templu nu m-au aflat pe mine cu cineva certându-mă sau tulburare făcând mulțimii, nici în sinagogi, nici în cetate.

13. Nici să dovedescă despre mine nu pot, despre care acum mă învinuiesc pe mine.

14. Și îți mărturisesc ție aceasta, că pe calea despre care ei zic a fi eres, așa mă închin Dumnezeului părinților mei, crezând în toate cele din Lege și în Profeti scrise;

15. nădejde având întru Dumnezeu, pe care și ei înșiși o așteaptă, că va fi învierea morților: și a Dreptilor și a nedreptilor.

16. Și întru aceasta eu însumi mă nevoiesc, având pururea conștiință fără de vină către Dumnezeu și către oameni.

17. Și după mulți ani am venit ca milostenii să fac întru neamul meu și prinoase;

18. întru care m-au aflat pe mine curățit în templu, nu cu mulțime și nici cu strigăt, unii din iudeii Asiei;

19. care trebuie înaintea ta a fi de față și a mă învinui, dacă au ceva împotriva mea.

20. Sau ei înșiși să zică, ce nedreptate au aflat în mine, când am stat eu în sinedrion,

21. sau despre acel singur glas, pe care l-am strigat când am stat între ei, că «Pentru învierea morților eu sunt judecat astăzi de către voi!».

22. Și Filix a auzit acestea și i-a amânat pe ei, căci cunoștea cu de-amănuntul cele despre cale, și a zis: „Când comandantul Lisias are să se coboare, voi hotărî cele despre voi”.

23. Și a poruncit centurionului a fi păzit Pavlos și a avea odihnă și pe niciunul dintre ai lui a nu-i opri a-i sluji lui sau să se apropie de el.

24. Iar după câteva zile a venit Filix, împreună cu Drusilla, femeia sa, fiind iudeică, și a trimis după Pavlos și l-a ascultat pe el despre credința întru Hristos.

25. Și vorbind el despre dreptate și înfrânare și judecata ce va să fie, Filix a fost înfricoșat și a răspuns: „Pentru acum, mergi! Iar când voi găsi timp, te voi chema pe tine”.

26. Și în același timp nădăjduind că bani îi vor fi dați lui de către Pavlos, pentru ca să-l elibereze pe el. Pentru care și mai adesea pe el chemându-l, îi grăia lui.

27. Dar când au fost împlinindu-se doi ani, Filix l-a primit urmaș pe Porchios Fistos. Și voind să facă favoruri iudeilor, Filix l-a lăsat legat pe Pavlos.

Capitolul 25

1. Așadar, Fistos a pus piciorul în eparhie, iar după 3 zile s-a suit din Chesaria întru Ierosolima.

2. Și arhiereul și cei dintâi ai iudeilor i-au arătat lui împotriva lui Pavlos și îl rugau pe el,

3. cerând o favoare împotriva sa, pentru ca să fie trimis el întru Ierusalim, cursă făcând ca să-l ucidă pe el pe cale.

4. Așadar, Fistos a răspuns: „A fi păzit Pavlos în Chesaria, iar el însuși în grabă va ieși.

5. Așadar, cei tari între voi”, zice el, „să se coboare împreună cu mine, iar dacă este ceva în omul acesta, să-l învinuiască pe el!”.

6. Și a petrecut între ei mai mult decât zece zile, a coborât întru Chesaria, iar în a doua zi a stat pe scaunul de judecată și a poruncit să fie adus Pavlos.

7. Și a venit el, au stat împrejur iudeii cei coborâți din Ierosolime, multe și grele plângeri aducând împotriva lui Pavlos, pe care nu puteau să le dovedească,

8. apărându-se el că „Nici la legea iudeilor, nici la templu, nici la Chesar nu am păcătuit cu ceva”.

9. Iar Fistos, voind iudeilor să le arate un favor, a fost răspunzându-i lui Pavlos și i-a zis: „Voiești întru Ierosolima a te sui și acolo pentru acestea a fi judecat de către mine?”.

10. Dar Pavlos a zis: „Sunt stat la scaunul de judecată al lui Chesar, unde eu trebuie a fi judecat. Iudeilor nicio nedreptate n-am făcut, precum mai bine știi și tu.

11. Căci dacă am făcut o nedreptate și ceva vrednic de moarte am făcut, nu mă feresc să mor. Dar dacă nimic nu este

din cele care aceștia mă învinuiesc pe mine, nimeni nu poate pe mine să mă dăruie lor. La Chesar apelez”.

12. Atunci Fistos a vorbit cu consiliul său și a răspuns: „La Chesar ai apelat? La Chesar vei merge!”.

13. Și au trecut câteva zile, iar împăratul Agrippas și Vernichi au sosit întru Chesaria și s-au salutat cu Fistos.

14. Și cum multe zile petrecea acolo, Fistos i-a spus împăratului cele despre Pavlos, zicându-i: „Un oarecare bărbat este lăsat legat de către Filix,

15. despre care, atunci când am fost eu întru Ierosolima, mi-au arătat arhieriei și bătrânii iudeilor, cerând pedeapsă împotriva sa.

16. Către care am răspuns că nu este obiceiul la romei a dărui pe vreun om spre pieire, înainte să-i aibă de față pe învinuitorii care îl învinuiesc și să primească prilej de apărare cu privire la învinuire.

17. Așadar, ei au venit împreună aici, iar eu nicio amânare nefăcând, în a doua zi am șezut pe scaunul de judecată și am poruncit să fie adus bărbatul.

18. Pentru care au fost stând învinuitorii, dar nicio vină nu aduceau din cele care presupuneam eu,

19. ci aveau împotriva lui anumite întrebări despre frica de dumnezeirea lor și despre un anume Iisus mort, despre Care Pavlos zicea a trăi.

20. Dar eu, fiind nesigur despre cercetarea aceasta, ziceam, dacă voiește a merge întru Ierusalim și acolo a fi judecat pentru acestea.

21. Dar Pavlos a apelat să fie păzit el spre hotărârea cea a Augustului, de aceea am poruncit a fi păzit el, până ce are să fie trimis el către Chesar”.

22. Și Agrippas zicea către Fistos: „Voiam și eu să îl aud pe om”. Iar el îi zice: „Mâine îl vei auzi pe el!”.

23. Așadar, în a doua zi, a venit Agrippas și Vernichi cu mult alai și au intrat întru auditoriu, fiind împreună cu ei și comandantii și bărbații cei importanți ai cetății, și a poruncit Fistos și a fost adus Pavlos.

24. Și Fistos zice: „Împărate Agrippa și bărbaților toți, cei care sunteți prezenți împreună cu noi, priviți-l pe acesta, despre care toată mulțimea iudeilor mi s-a rugat mie, și în Ierosolime și aici, strigând că nu mai trebuie el a trăi!

25. Dar eu am înțeles că nimic vrednic de moarte el nu a fost să facă, iar pentru că și el însuși a apelat la Augustus, am hotărât a-l trimite pe el.

26. Despre care nu am ceva sigur să-i scriu domnului. Pentru aceasta l-am adus pe el înaintea voastră și mai ales înaintea ta, împărate Agrippa, pentru ca, din cercetarea care are să se facă, să am ce să scriu.

27. Căci fără temei mi se pare mie, trimițându-l legat, să nu însemnez și învinuirile împotriva sa”.

Capitolul 26

1. Iar Agrippas zicea către Pavlos: „Ți se permite ție a zice despre tine!”. Atunci Pavlos a întins mâna și se apăra:

2. „Despre toate de care sunt învinuit de către iudei, împărate Agrippa, mă consider pe mine fericit, voind a răspunde înaintea ta astăzi,

3. fiind tu, mai ales, un cunoscător al tuturor obiceiurilor și al întrebărilor celor ale iudeilor. Pentru aceea, rogu-te, cu răbdare să mă asculți pe mine!

4. Așadar, viețuirea mea cea din tinerețe, cea dintru început, care a fost în neamul meu, în Ierosolime, au cunoscut-o toți iudeii,

5. cunoscându-mă pe mine mai înainte, dacă or să voiască a o mărturisi, că am trăit ca fariseos în cel mai riguros eres al religiei noastre.

6. Iar acum întru nădejdea făgăduinței cea către părinți, care a fost făcută de către Dumnezeu, am stat fiind judecat,

7. la care cele 12 seminții ale noastre, cu stăruință noaptea și ziua slujind, nădăjduiesc să ajungă. Despre care nădejde sunt învinuit, împărate Agrippa, de către iudei.

8. Ce necredincios este judecat lângă voi, dacă Dumnezeu îi învie pe cei morți?

9. Așadar, eu am socotit în mine însumi ca împotriva numelui lui Iisus Nazoreosul trebuie să fac multe din cele împotriva.

10. Care am și făcut în Ierosolime, și pe mulți dintre Sfinți eu i-am închis în temnițe, cu puterea pe care am luat-o de la arhieriei, și când ei erau condamnați la moarte, pietricica de vot am aruncat-o împotriva lor.

11. Și, adesea, prin toate sinagogile pedepsindu-i pe ei, îi sileam a blasfemia. Și mult înfuriindu-mă împotriva lor, îi prigoneam până și întru cetățile cele din afară.

12. Întru care și mergând spre Damascos, cu putere și în-sărcinare de la arhieriei,

13. la miezul zilei, am văzut pe cale, împărate, din cer, mai mult decât strălucirea soarelui, lumină strălucind împrejurul meu și a celor mergând împreună cu mine.

14. Și noi toți am căzut la pământ și am auzit glas grăind către mine și zicându-mi în limba evreiască: «Saul, Saul, de ce Mă prigonești? Greu îți este ție a lovi cu piciorul în țepușe».

15. Iar eu am zis: «Cine ești, Doamne?». Iar El a zis: «Eu sunt Iisus, pe Care tu Îl prigonești!

16. Ci ridică-te și stai pe picioarele tale! Căci spre aceasta am fost arătându-Mă ție: să te rânduiesc pe tine slujitor și martor și ale celor pe care le-ai văzut, dar și ale celor întru care Eu voi fi arătându-Mă ție,

17. alegându-te din popor și dintre neamuri, spre care Eu pe tine te trimit,

18. să le deschizi ochii lor, ca să se întoarcă de la întuneric la lumină și de la stăpânirea lui Satanas către Dumnezeu, ca să ia iertarea păcatelor lor și parte între cei sfințiți întru credința cea întru Mine».

19. Pentru aceea, împărate Agrippa, nu am fost neascultător vedeniei celei cerești,

20. ci mai întâi celor din Damascos și celor din Ierosolime și întru toată țara iudeilor și neamurilor, vestindu-le a se pocăi și a se întoarce la Dumnezeu, lucruri vrednice de pocăință făcând.

21. Pentru acestea, iudeii m-au prins pe mine în templu și încercau să mă omoare.

22. Așadar, ajutor am dobândit de la Dumnezeu și până în ziua aceasta am stat, mărturisind și la mic și la mare, nezi-

când nimic afară de cele pe care și Profetii le-au grăit, voind a se face, cât și Moisis:

23. că Hristos este pătimitor, că este Cel dintâi înviat din morți și lumină va vesti poporului și neamurilor”.

24. Și cu acestea el apărându-se, Fistos îi zicea cu glas mare: „Ești nebun, Pavle! Scrierile tale cele multe te întorc spre nebunie”.

25. Iar el îi zice: „Nu sunt nebun, preaputernice Fiste, ci rostind cuvintele adevărului și ale înțelepciunii!

26. Căci știind despre acestea împăratul, către care și îndrăznind grăiesc; căci, ceva din acestea, sunt încredințat că lui nimic nu i-a rămas ascuns, căci nu s-a făcut aceasta într-un ungher.

27. Crezi, împărate Agrippa, în Profeti? Știu că crezi”.

28. Iar Agrippas către Pavlos zicea: „Cu puțin mai e să mă convingi pe mine să fiu creștin”.

29. Iar Pavlos i-a zis: „Voiesc să mă rog lui Dumnezeu, și întru puțin și întru mult, ca nu numai pe tine, ci și pe cei care mă aud pe mine astăzi, să îi facă astfel precum și eu sunt, afară de legăturile acestea”.

30. Și acestea a zis el și s-a ridicat împăratul, cât și ighe-monul, cât și Vernichi, dar și cei care ședeau împreună cu ei;

31. și s-au îndepărtat și grăiau unii către alții, zicându-și că: „Nimic vrednic de moarte sau de legături nu a făcut omul acesta!”.

32. Iar Agrippas îi zicea lui Fistos: „Putea să fie eliberat omul acesta, dacă nu ar fi apelat la Chesar”.

Capitolul 27

1. Iar când s-a hotărât a naviga noi spre Italia, l-au dat pe Pavlos și pe alți câțiva legați centurionului cu numele Iulios, al cohorței Sevasti.

2. Și ne-am îmbarcat pe corabie în Adramittinos, voind a naviga spre locurile Asiei, și am fost pornind, fiind împreună cu noi Aristarhos, machedon din Tessalonichefs.

3. Și în a doua zi am fost coborâți la Sidon. Și Iulios cu iubire de oameni l-a tratat pe Pavlos și i-a îngăduit către prieteni să meargă și să dobândească purtarea lor de grijă.

4. Și de acolo am pornit pe sub partea adăpostită a Chi-prosului, pentru că vânturile erau potrivnice.

5. Și marea cea dinspre Chilichia și Pamfilia am trecut-o și am coborât la Mirele Lichiei.

6. Și centurionul a aflat acolo o corabie alexandrină navigând spre Italia și ne-a îmbarcat pe noi întru ea.

7. Și în destule zile plutind cu încetineală, și cu greutate am ajuns spre Cnidos, nelăsându-ne pe noi vântul, am pornit pe sub partea adăpostită a Critisului spre Salmoni.

8. Și cu greutate trecând de ea, am mers spre un loc anume numit *Limanuri Bune*, care era aproape de cetatea Lasea.

9. Și destulă vreme a mers și fiind acum nesigură călătoria, pentru că și postul deja trecuse, îi îndemna Pavlos,

10. zicându-le lor: „Bărbaților, văd că, cu greutate și cu multă pagubă, nu numai a poverii și a corabiei, ci și a sufletelor noastre, va fi călătoria”.

11. Dar centurionul se încredea în cârmaci și în stăpânul corabiei mai mult decât în cele zise de către Pavlos.

12. Iar limanul fiind nepotrivit pentru iernat, cei mai mulți au dat sfatul să plecăm de acolo, și, cum se poate, să ajungem la Finix să iernăm, la limanul Critisului cel cu fața spre miazăzi-apus și spre miazănoapte-apus.

13. Și a suflat blând vântul de miazăzi și au socotit să-și atingă scopul și au plecat și pluteau cel mai aproape de Criti.

14. Dar nu după multă vreme s-a aruncat asupra ei vântul furtunos, cel numit Evroclidon.

15. Și a fost prinsă corabia și neputând privi la fața vântului, ne-am lăsat duși de el.

16. Și am pornit pe sub partea adăpostită a unei anume mici insule, numită Clavdi, și cu greutate am putut să fim stăpâni pe o barcă;

17. pe care au ridicat-o, și de ajutoare se foloseau, încingând corabia pe dedesubt. Și temându-se să nu cadă întru Sirtis, au coborât ancora și astfel erau purtați.

18. Și foarte azvârliți fiind noi, în ziua următoare făceau aruncarea în mare;

19. iar, în a treia zi, cu mâinile lor au aruncat uneltele corabiei.

20. Și nici soarele, nici stelele apărând pentru multe zile, și furtună nu puțină întinzându-se deasupra noastră, ni se luase toată nădejdea rămasă de a fi noi mântuiți.

21. Și fiind multă lipsă de poftă de mâncare, atunci Pavlos a fost stând în mijlocul lor și le-a zis: „Trebuie, o, bărbaților, a mă asculta pe mine și a nu porni din Criti și să câștigăm greutatea aceasta și pierderea!

22. Și în cele de acum vă sfătuiesc pe voi a vă păstra curajul, căci nu va fi pierderea sufletului niciunui dintre voi, ci numai a corabiei.

23. Căci mi s-a apropiat mie în noaptea aceasta Îngerul lui Dumnezeu, al Căruia sunt, Căruia și-I slujesc,

24. zicându-mi: «Nu te teme, Pavle! La Chesar trebuie tu să-i stai înaintea! Și, iată, ți i-a dăruit ție Dumnezeu pe toți cei care au pornit împreună cu tine!».

25. Pentru aceea, păstrați-vă curajul, bărbaților! Căci cred în Dumnezeu că așa va fi, în ce fel a fost grăindu-mi mie.

26. Și spre o anume insulă trebuie noi să eșuăm”.

27. Și când a fost a 14-a noapte, fiind în derivă noi în Adrias, marinarii socoteau la miezul nopții a se apropia ei de o anume țară;

28. Și au ridicat plumbul și au aflat 20 de măsurii; și s-au depărtat puțin și iarăși au ridicat plumbul și au aflat 15 măsurii.

29. Și temându-se ca nu cumva spre locuri stâncoase să cădem, de la pupă au aruncat 4 ancore și se rugau să se facă ziuă.

30. Dar marinarii căutau să fugă din corabie, și au coborât barca întru mare, cu pretenția ca și de la proră a lăsa jos ancorele.

31. Dar Pavlos a zis centurionului și soldaților: „Dacă aceștia nu or să rămână în corabie, voi nu puteți să vă mântuiți”.

32. Atunci soldații au tăiat funiile bărcii și au lăsat-o pe ea să cadă.

33. Iar până ce era să se facă ziuă, Pavlos îi ruga pe toți să se împărtășească de mâncare, zicându-le: „A paisprezecea zi este astăzi, tot așteptând, și rămâneți nemâncați, căci nimic n-ați primit.

34. Pentru aceea vă rog pe voi să primiți de mâncare! Căci aceasta spre mântuirea voastră este. Căci păr din cap niciunuia dintre voi nu-i va cădea”.

35. Și a zis acestea și a luat pâine, i-a mulțumit lui Dumnezeu înaintea tuturor și a frânt și a început a mânca.

36. Și toți au fost încurajați și aceștia au primit de mâncare.

37. Și erau în corabie toate sufletele 276.

38. Și au fost săturându-se de mâncare și ușurau corabia, aruncând grâul întru mare.

39. Iar când s-a făcut ziuă, pământul nu îl cunoșteau, dar vedeau un anume sân de mare, având țărm, spre care s-au sfătuit, dacă pot, să eșueze corabia.

40. Și au aruncat ancorele și le lăsau întru mare, totodată au desfăcut frânghiile cârmelor; și au ridicat vetrela în suflarea vântului și se îndreptau spre țărm.

41. Și căzând într-un loc cu un dâmb de nisip, corabia a eșuat; și prora s-a înțepenit și a rămas de neclintit, iar pupa se rupea de tăria valurilor.

42. Iar soldații au făcut sfat ca să-i omoare pe cei legați, ca să nu scape vreunul înotând.

43. Dar centurionul, voind să-l mântuie pe Pavlos, a oprit voința lor și a poruncit ca cei care pot a înota, să fie aruncați cei dintâi și astfel a ajunge la uscat;

44. iar cei rămași, care pe scânduri și care pe vreunele din cele de la corabie. Și așa au ajuns toți să fie aduși în siguranță la uscat.

Capitolul 28

1. Și după ce au fost salvați, atunci au cunoscut că insula este chemată Meliti.

2. Iar barbarii ne arătau nouă neașteptată iubire de oameni; căci au aprins focul și ne-au primit pe noi toți, pentru ploaia care a început și pentru frig.

3. Și Pavlos a adunat mulțime de vreascuri și le-a pus pe foc, iar o viperă a ieșit de căldură și s-a apucat de mâna lui.

4. Și când barbarii au văzut jivina atârând de mâna sa, ziceau unii către alții: „Fără îndoială ucigaș este omul acesta, care a fost mântuit din mare” sau „Dreptatea nu i-a îngăduit a trăi”.

5. Atunci el a scuturat jivina întru foc și nimic rău nu a suferit.

6. Dar ei așteptau de la el a se umfla sau a cădea deodată mort; iar întru mult ei așteptând și văzând că nimic rău nu s-a făcut întru el, schimbându-și mintea, aceștia ziceau: „Dumnezeu a fi el”.

7. Iar în cele dimprejurul locului aceuia erau câmpurile celui dintâi al insulei, cu numele Poplios, care ne-a primit pe noi 3 zile și cu minte iubitoare ne-a găzduit.

8. Iar tatăl lui Poplios cu friguri și dizenterie fiind cuprins, zăcea; către care a intrat Pavlos și s-a rugat, și-a pus mâinile asupra lui și l-a vindecat pe el.

9. Așadar, aceasta s-a făcut, iar ceilalți, cei având boli din insulă, veneau și erau vindecați.

10. Care și cu multe cinstiri ne-au cinstit pe noi, iar când am plecat, ne-au dat cele de nevoie.

11. Iar după 3 luni am fost duși cu corabia iernată în insulă, care era alexandrină, însemnată a fi a Dioscurilor.

12. Și au fost coborând întru Siracuse și am rămas acolo trei zile.

13. De unde au înconjurat și am ajuns întru Righion, iar, după o zi, s-a ridicat vântul de miazăzi, și a doua zi am ajuns întru Potioli;

14. unde au aflat frații și am fost mângâiați să rămânem la ei 7 zile; și așa am venit întru Romi.

15. Și frații de acolo au auzit cele despre noi și au ieșit întru întâmpinarea noastră până la Forumul lui Appios și Cele Trei Taverne; pe care Pavlos i-a văzut, I-a mulțumit lui Dumnezeu și a luat curaj.

16. Iar când am ajuns la Romi, centurionul i-a dat pe cei legați comandantului taberei; iar lui Pavlos i-a fost îngăduit a rămâne aparte, împreună cu soldatul care îl păzea pe el.

17. Și, după trei zile, a fost să-i cheme împreună Pavel pe cei fiind cei dintâi dintre iudei; și au venit ei împreună și zicea către ei: „Bărbați frați, eu nimic nu am făcut împotriva poporului sau a obiceiurilor de la părinți, dar legat din Ierosolime am fost dat întru mâinile romeilor;

18. care m-au cercetat pe mine și voiau să mă elibereze, pentru că nicio vină de moarte nu este întru mine.

19. Dar vorbind împotriva iudeii, am fost obligat să apelez la Chesar, însă nu ca și când aş avea să-mi învinuiesc cu ceva neamul meu.

20. Așadar, pentru această pricină v-am chemat pe voi să vă văd și să vă vorbesc; căci pentru nădejdea lui Israil lanțul acesta este împrejurul meu”.

21. Iar ei au zis către el: „Noi nici scrisori despre tine n-am primit din Iudea, nici nu a venit cineva dintre frați să vestească sau să grăiască ceva rău despre tine.

22. Ci ne învrednicim de la tine să auzim pe care le gândești; căci despre eresul acesta cunoscut ne este nouă că pretutindeni i se stă împotriva”.

23. Și i-au rânduit lui o zi și veneau către el, la camera de oaspeți, mai mulți; cărora le explica, mărturisindu-le Împărăția lui Dumnezeu și convingându-i pe ei de cele despre Iisus, și din legea lui Moșeș, dar și din ale Profetilor, de dimineață până seara.

24. Și unii erau crezând celor fiind zise, iar alții nu credeau.

25. Și plecau, neînțeleși fiind unii cu alții, fapt pentru care a zis Pavlos un cuvânt, că: „Bine a grăit Duhul Sfânt prin Isaias Profetul către părinții noștri,

26. zicând: «Mergi către poporul acesta și zi: <Cu auzul veți auzi și nu aveți să înțelegeți; și, văzând, veți vedea, și nu aveți să vedeți;

27. căci a fost îngrășată inima poporului acestuia și cu urechile cu greutate au auzit și ochii lor i-au închis; ca nu cumva să vadă cu ochii și cu urechile să audă și cu inima să înțeleagă și astfel să se întoarcă și să-i vindec pe ei>!».

28. Așadar, cunoscut să vă fie vouă, că neamurilor le-a fost trimisă mântuirea lui Dumnezeu, și ei vor asculta!”.

29. Și acestea a zis el și au plecat iudeii, multă ceartă având între ei.

30. Și Pavlos a rămas doi ani întregi în casa sa închiriată și îi primea pe toți cei care intrau către el,

31. propovăduind Împărăția lui Dumnezeu și învățând cele despre Domnul Iisus Hristos, cu toată îndrăzneala, fără să fie oprit.

BIBLIOTECA

Teologie pentru azi

1. *Acatistul Nunții* (35 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/acatistul-nuntii/>
2. *Troparul, Condacul și Acatistul Fericitului Serafim Rose al Platinei* (20 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/troparul-condacul-si-acatistul-fericitului-serafim-rose-al-platinei/>
3. *Lumea postmodernă și depersonalizarea omului* (335 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/lumea-postmoderna-si-depersonalizarea-omului/>
4. *Viața lui Adam și a Evei* (27 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/03/viata-lui-adam-si-a-evei/>
5. *Teologia îndumnezeirii* (202 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/03/teologia-indumnezeirii/>
6. *Twitter pentru azi (vol. 1)* (32 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/04/twitter-pentru-azi-vol-1-2009/>
7. *Bucuria comuniunii (vol. 1)* (280 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/06/bucuria-comuniunii-vol-1/>

8. *Pelerina Egeria și Cultul ortodox* (60 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/07/pelerina-egeria-si-cultul-ortodox/>

9. *Biblia Satanică* (157 pagini), ca text auxiliar al cărții: *Lumea postmodernă și depersonalizarea omului.*

<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/12/biblia-satanica-editie-exclusiv-online-ro/>

10. *Traduceri patristice (vol. 1)* (73 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/19/traduceri-patristice-vol-1-2009/>

11. *Bucuria comuniunii (vol. 2)* (309 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/bucuria-comuniunii-vol-2/>

12. *Fragmentarium (vol. 1)* (126 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/fragmentarium-vol-1/>

13. *Nichita Stănescu. Fenomenul limbii poezesti* (disertație de master) (155 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/nichita-stanescu-fenomenul-limbii-poezesti/>

14. *Sfântul Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, Contra ereziilor (vol. 1)* (341 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/03/sfantul-sfintit-mucenic-irineu-al-lyonului-contra-ereziilor-vol-1/>

15. *Bucuria comuniunii (vol. 3)* (248 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/07/bucuria-comuniunii-vol-3/>
16. *Teologia vederii lui Dumnezeu* (252 pagini): introducere la teza doctorală:
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/18/teologia-vederii-lui-dumnezeu/>
17. *Vederea lui Dumnezeu în teologia Sfântului Simeon Noul Teolog* (teză doctorală) (287 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/18/vederea-lui-dumnezeu-in-teologia-sfantului-simeon-noul-teolog/>
18. Sfântul Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, *Contra ereziilor (vol. 2)* (457 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/23/sfantul-sfintit-mucenic-irineu-al-lyonului-contra-ereziilor-vol-2/>
19. *Bucuria comuniunii (vol. 4)* (449 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/12/12/bucuria-comuniunii-vol-4/>
20. *Bucuria comuniunii (vol. 5)* (366 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/02/bucuria-comuniunii-vol-5/>
21. *Fragmentarium (vol. 2)* (270 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/13/fragmentarium-vol-2/>
22. *Cuvinte cu amândouă mâinile* (82 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/21/cuvinte-cu-amandoua-mainile-2010/>

23. *Bucuria comuniunii (vol. 6) (144 pagini)*

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/02/11/bucuria-comuniunii-vol-6/>

24. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 1) (377 pagini)*

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/03/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-1/>

25. *Antim Ivireanul: avangarda literară a Paradisului. Viața și Opera (teză doctorală) (561 pagini)*

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/10/antim-ivireanul-avangarda-literara-a-paradisului-viata-si-opera-2010/>

26. *Aspecte dogmatice ale imnologiei ortodoxe. Săptămâna Patimilor și Săptămâna Luminată (teză de licență) (212 pagini)*

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/23/saptamana-a-patimilor-si-saptamana-luminata-teza-de-licenta-2010/>

27. *Bucuria comuniunii (vol. 7) (315 pagini)*

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/01/bucuria-comuniunii-vol-7/>

28. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 2) (128 pagini)*

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/12/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-2/>

29. *Bucuria comuniunii (vol. 8) (382 pagini)*
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/29/bucuria-comuniunii-vol-8/>
30. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 3) (191 pagini)*
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-3/>
31. *Epilog la lumea veche (I. 1) (506 pagini)*
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/14/epilog-la-lumea-veche-i-1/>
32. *Twitter pentru azi (vol. 2) (35 pagini)*
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/25/twitter-pentru-azi-vol-2-2010/>
33. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 4) (388 pagini)*
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/30/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-4/>
34. *Epilog la lumea veche (I. 2) (378 pagini)*
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/04/epilog-la-lumea-veche-i-2/>
35. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 5) (175 pagini)*
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-5/>
36. *Teologia mântuirii la Sfântul Marcu Ascetul (disertație de master) (154 pagini)*

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/09/teologia-mantuirii-la-sfantul-marcu-ascetul-2010/>

37. *Bucuria comuniunii (vol. 9) (188 pagini)*
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/20/bucuria-comuniunii-vol-9/>

38. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 6) (130 pagini)*
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/27/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-6/>

39. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 7) (76 pagini)*
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/30/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-7/>

40. *Sfântul Epifanie al Salaminei, Despre măsuri și greutăți și numere și alte lucruri care sunt în Dumnezeuieștile Scripturi (100 pagini)*
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/07/16/sfantul-epifanie-al-salaminei-despre-masuri-si-greutati-2010/>

41. *PS. Acad. Melchisedec Ștefănescu, Viața și Scrierile lui Grigorie Țamblac (adaptare a textului ed. din 1884) (138 pagini)*
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/08/21/ps-acad-melchisedec-stefanescu-viata-si-scrierile-lui-grigorie-tamblac-versiune-adaptata2010/>

42. *Sfântul Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, Sfătuiri creștine-politice (text adaptat) (33 pagini)*
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/08/29/sfantul-antim-ivireanul-sfatuiri-crestine-politice-2010/>

43. Sfântul Varlaam al Moldovei, *Răspunsul împotriva Catehismului calvin* (text adaptat) (52 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/09/22/sfantul-varlaam-al-moldovei-raspunsul-impotriva-catehismului-calvin-2010/>

44. *Traduceri patristice (vol. 2)* (347 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/10/06/traduceri-patristice-vol-2/>

45. PS Damaschin Dascalul, *Învățăături pentru șapte Taine* (text transliterat și adaptat) (27 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/10/26/ps-damaschin-dascalul-invataaturi-pentru-sapte-taine-2010/>

46. Dorin Streinu, *Opere alese, vol. I, Despre mine însumi (Jurnal de scriitor. Fragmente)* (526 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/12/12/dorin-streinu-opere-alese-vol-i-2010/>

47. *Traduceri patristice (vol. 3)* (288 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/02/traduceri-patristice-vol-3/>

48. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 2)* (160 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/07/dorin-streinu-opere-alese-vol-2/>

49. *Epilog la lumea veche (I. 3)* (256 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/08/epilog-la-lumea-veche-i-3/>

50. *Studii de Teologie Dogmatică Ortodoxă (vol. 1)* (237 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/31/studii-de-teologie-dogmatica-ortodoxa-vol-1/>

51. *Cuvintele duhovnicești (vol. 1)* (390 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/02/12/cuvintele-duhovnicesti-vol-1/>

52. *Bucuria vine de departe* (carte dialogică cu Prof. Otilia Kloos) (55 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/03/21/bucuria-vine-de-departe-2011/>

53. *Cuvintele duhovnicești (vol. 2)* (558 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/03/26/cuvintele-duhovnicesti-vol-2/>

54. *A vedea și a fi văzut (vol. 1)* (460 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/04/16/a-vedea-si-a-fi-vazut-vol-1/>

55. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 8)* (549 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/06/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-8/>

56. *Praedicationes (vol. 1)* (199 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/06/20/praedicati-ones-vol-1/>

57. *Twitter pentru azi (vol. 3)* (26 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/07/31/twitter-pentru-azi-vol-3/>

58. *Evanghelia după Matei* (112 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/08/11/evanghelia-dupa-matei/>

59. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 3)* (214 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/10/30/dorin-streinu-opere-alese-vol-3/>

60. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 4)* (129 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/05/dorin-streinu-opere-alese-vol-4/>

61. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 5)* (283 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/21/dorin-streinu-opere-alese-vol-5/>

62. *Studii de poezie pașoptistă* (82 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/28/studii-de-poezie-pasoptista-2011/>

63. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 9)* (225 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/12/16/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-9/>

64. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 6)* (209 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2012/01/14/dorin-streinu-opere-alese-vol-6/>

65. *Statistici. Concluzii. Sublinieri. Lucruri văzute de aproape* (121 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2012/02/18/statistici-concluzii-sublinieri-lucruri-vazute-de-aproape/>

66. *Predicile din Săptămâna Mare* (25 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2012/04/13/predicile-din-saptamana-mare/>

67. *Despre omul Împărăției* (190 pagini). Este al 10-lea volum și ultimul al *Operele complete* ale Fericitului Ilie văzătorul de Dumnezeu.

<https://www.teologiepentruazi.ro/2012/05/29/despre-omul-imparatiei/>

68. *Țiganiada: tradiție și inovație. Aventura scriiturii și canonul literar românesc* (111 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2012/07/19/tiganiada-traditie-si-inovatie/>

69. *Praedicationes (vol. 2)* (253 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2012/08/07/praedications-vol-2/>

70. *Twitter pentru azi (vol. 4)* (30 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2012/10/10/twitter-pentru-azi-vol-4/>

71. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 1)* (251 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2012/11/21/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-1/>

72. *Praedicationes (vol. 3)* (337 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2012/12/10/praedicati-ones-vol-3/>

73. *Epilog la lumea veche (I. 4)* (247 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2012/12/22/epilog-la-lumea-veche-i-4/>

74. *Praedicationes (vol. 4)* (352 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2013/01/09/praedicati-ones-vol-4/>

75. *Praedicationes (vol. 5)* (366 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2013/01/27/praedicati-ones-vol-5/>

76. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 2)* (261 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2013/03/07/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-2/>

77. *Praedicationes (vol. 6)* (308 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2013/03/29/praedicati-ones-vol-6/>

78. *Creatori de limbă și de viziune poetică în literatura română (vol. 1)* (228 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2013/06/15/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-in-literatura-romana-vol-1/>

79. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 3)* (308 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2013/07/31/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-3/>

80. *Bucuria comuniunii (vol. 10)* (356 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2013/09/21/bucuria-comuniunii-vol-10/>

81. Dorin Streinu, *Opere alese* (vol. 7) (241 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2013/09/23/dorin-streinu-opere-alese-vol-7/>

82. *Vorbiri de Facebook* (vol. 1) (508 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2013/10/20/vorbiri-de-facebook-vol-1/>

83. *Epilog la lumea veche I. 1* (ediția a doua) (862 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/11/epilog-la-lumea-veche-i-1-editia-a-doua/>

84. *Praedicationes* (vol. 7) (619 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/16/praedicat-ones-vol-7/>

85. *Bucuria comuniunii* (vol. 11) (361 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/31/bucuria-comuniunii-vol-11/>

86. *Atenție teologică* (216 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/03/04/atentie-teologica/>

87. *Interviuri de conștiință* [vol. 1] (367 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/04/21/interviuri-de-constiinta-vol-1/>

88. *Twitter pentru azi* (vol. 5) (59 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/21/twitter-pentru-azi-vol-5/>

89. *Vezi ceea ce ești (vol. 1)* (80 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/24/vezi- ceea-ce-esti-vol-1/>

90. *Fragmentarium (vol. 3)* (388 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/26/fragmentarium-vol-3/>

91. *Vezi ceea ce ești (vol. 2)* (94 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/02/vezi- ceea-ce-esti-vol-2/>

92. *Trei poeți și-un început de secol* (280 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/13/trei-poeti-si-un-inceput-de-secol/>

93. *Vezi ceea ce ești (vol. 3)* (99 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/20/vezi- ceea-ce-esti-vol-3/>

94. *Studii de Teologie Dogmatică Ortodoxă (vol. 2)*

(305 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/25/studii-de-teologie-dogmatica-ortodoxa-vol-2/>

95. *Studii literare (vol. 1)* (447 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/29/studii-literare-vol-1/>

96. *Vezi ceea ce ești (vol. 4)* (101 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/07/05/vezi-ceea-ce-esti-vol-4/>

97. *Traduceri patristice (vol. 4)* (427 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/07/10/traduceri-patristice-vol-4/>

98. *Praedicationes (vol. 8)* (510 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/08/15/praedicationes-vol-8/>

99. *The Sight of God in the Theology of Saint Symeon the New Theologian* (first book in english; my doctoral thesis) (499 pages)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/09/15/the-sight-of-god-in-the-theology-of-saint-symeon-the-new-theologian/>

100. *Vorbiri de Facebook (vol. 2)* (393 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/07/vorbiri-de-facebook-vol-2/>

101. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 4)* (441 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/20/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-4/>

102. *Mâncăruri românești cu gust* (27 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/27/mancaruri-romanesti-cu-gust/>

103. *Acatistul Sfinților pomeniți pe 31 octombrie* (27 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/29/acatistul-sfintilor-pomeniti-pe-31-octombrie/>

104. *Studiu despre Viața Sfântului Macarie Romanul* (68 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/31/studiu-despre-viata-sfantului-macarie-romanul/>

105. *Fragmentarium [vol. 4]* (502 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/11/29/fragmentarium-vol-4/>

106. *Luceafărul. Comentariu literar* (156 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/12/18/luceafarul-comentariu-literar/>

107. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 8)* (216 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/12/30/dorin-streinu-opere-alese-vol-8/>

108. *Creatori de limbă și de viziune poetică [vol. 2. 1]* (283 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/08/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-vol-2-1/>

109. Pr. Prof. Acad. Dr. Dumitru Popescu, *Dumnezeu e viu și prezent în lume prin slava Sa* (132 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/15/dumnezeu-e-viu-si-prezent-in-lume-prin-slava-sa/>

110. Sfântul Apostol Pavel, *Epistola către Efeseni* (26 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/20/epistola-catre-efeseni/>

111. *Cartea Sfântului Profet Ionas* (13 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/21/cartea-sfantului-profet-ionas/>

112. *Cele 3 Epistole catolice ale Sfântului Apostol Ioannis* (25 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/23/cele-3-epistole-catolice-ale-sfantului-apostol-ioannis/>

113. *Epistola catolică a Sfântului Apostol Iacovos, fratele Domnului* (20 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/30/epistola-catolica-a-sfantului-apostol-iacovos-fratele-domnului/>

114. *Cartea Sfântului Profet Ioil* (17 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/04/cartea-sfantului-profet-ioil/>

115. *Cărțile Sfinților Profeti Avdiu și Angheos* (16 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/10/cartile-sfintilor-profeti-avdiu-si-angheos/>

116. *Epistola către Filippeni a Sfântului Apostol Pavlos* (19 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/13/epistola-catre-filippeni-a-sfantului-apostol-pavlos/>

117. *Cântarea Cântărilor* (40 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/18/cantarea-cantarilor/>

118. *Evanghelia după Marcos* (130 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/03/22/evanghelia-dupa-marcos/>
119. *Epilog la lumea veche I. 2 (ediția a doua)* (952 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/05/16/epilog-la-lumea-veche-i-2-editia-a-doua/>
120. *Teologia Dogmatică Ortodoxă (vol. 1)* (397 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/06/12/teologia-dogmatica-ortodoxa-vol-1/>
121. *Praedicationes (vol. 9)* (675 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/06/29/praedicationes-vol-9/>
122. *Creatori de limbă și de viziune poetică [vol. 2. 2]* (303 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/07/07/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-vol-2-2/>
123. *Cartea Sfântului Profet Naum* (14 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/09/09/cartea-sfantului-profet-naum/>
124. *Epistola către Galatei* (25 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/10/10/epistola-catre-galatei/>
125. *Cartea Sfântului Profet Amvacum* (14 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/10/21/cartea-sfantului-profet-amvacum/>

126. *Epistola către Colossei* (20 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/11/08/epistola-catre-colossei/>

127. *Eminescu: între modernitate și tradiție. Importanța tradiției literare și spirituale românești pentru viziunea romantică eminesciană* (teză postdoctorală) (884 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/11/16/eminescu-intre-modernitate-si-traditie/>

128. *Traduceri patristice (vol. 5)* (455 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/12/06/traduceri-patristice-vol-5/>

129. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 5)* (289 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/01/12/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-5/>

130. *Praedicationes (vol. 10)* (627 de pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/01/23/praedicat-ones-vol-10/>

131. *Twitter pentru azi (vol. 6)* (100 de pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/03/22/twitter-pentru-azi-vol-6/>

132. *Vorbiri de Facebook (vol. 3)* (190 de pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/03/22/vorbiri-de-facebook-vol-3/>

133. *Evanghelia după Ioannis* (129 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/05/10/evangheli-a-dupa-ioannis/>

134. *Cartea Sfântului Profet Sofonias* (32 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/05/10/cartea-sfantului-profet-sofonias/>

135. *11 elegii (comentariu literar)* (157 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/11-elegii-comentariu-literar/>

136. *Epistola întâia către Timoteos* (41 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/epistola-intaia-catre-timoteos/>

137. *Epistola a doua către Timoteos* (37 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/epistola-a-doua-catre-timoteos/>

138. *Despre nimic* (conferință online) (54 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/07/27/despre-nimic-conferinta-online/>

139. *Cântările* (57 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/08/12/cantarile/>

140. Sfântul Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, *Didahiile* (prima ediție actualizată) (350 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/08/25/sfantul-sfintit-mucenic-antim-ivireanul-didahiile-prima-editie-actualizata/>

141. *Praedicationes (vol. 11)* (698 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/10/19/praedicationes-vol-11/>

142. *Parimiele lui Salomon* (117 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/10/29/parimiele-lui-salomon/>

143. *Studii literare* (vol. 2) (162 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/05/studii-literare-vol-2/>

144. *Epilog la lumea veche, vol. I. 5. Emil Botta* (239 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/21/epilog-la-lumea-veche-vol-i-5-emil-botta/>

145. Sfântul Împărat Salomon, *Ecclisiastis* (59 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/23/ecclisiastis/>

146. *Mântuirea este eclesială* (conferință online) (54 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/12/19/mantuirea-este-eclesiala-conferinta-online/>

147. Dorin Streinu, *Opere alese* (vol. 9) (270 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/01/20/dorin-streinu-opere-alese-vol-9/>

148. *Praedicationes* (vol. 12) (571 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/02/11/praedicationes-vol-12/>

149. *Psalzii* (ediția LXX) (329 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/03/04/psalmii-editia-lxx/>

150. *Psalmii liturgici* (299 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/03/05/psalmii-liturgici/>

151. *Epilog la lumea veche (vol. I. 6). Nichita Stănescu* (759 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/06/01/epilog-la-lumea-veche-vol-i-6-nichita-stanescu/>

152. *Praedicationes (vol. 13)* (530 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/07/10/praedicat-ones-vol-13/>.

153. *Twitter pentru azi (vol. 7)* (254 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/08/30/twitter-pentru-azi-vol-7/>.

154. *Epilog la lumea veche, vol. I. 3* (ediția a doua) (699 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/02/epilog-la-lumea-veche-vol-i-3-editia-a-doua/>.

155. *Cartea Sfântului Profet Iov* (144 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/03/cartea-sfantului-profet-iov/>.

156. *Studii literare (vol. 3)* (157 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/23/studii-literare-vol-3/>.

157. *Maturizarea poeziei* (173 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/11/05/maturizare-a-poeziei/>.

158. *Înțelepciunea lui Salomon* (86 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/12/16/intelepciunea-lui-salomon/>.

159. *Viețile Sfinților (vol. I)* (461 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2018/03/16/vietile-sfintilor-vol-i/>

160. *Vorbiri de Facebook (vol. 4)* (337 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2018/03/22/vorbiri-de-facebook-vol-4/>

161. *Praedicationes (vol. 14)* (658 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2018/05/02/praedicationes-vol-14/>

162. *Întrebări și răspunsuri teologice (vol. 1)* (319 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2018/06/18/intrebari-si-raspunsuri-teologice-vol-1/>

163. *Studii literare (vol. 4)* (326 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2018/07/01/studii-literare-vol-4/>

164. *Înțelepciunea lui Sirah* (192 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2018/10/04/intelepciunea-lui-sirah/>

165. *Înțelepciunea lui Sirah (ediția liturgică)* (151 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2018/12/08/intelepciunea-lui-sirah-editia-liturgica/>

166. *În ajutorul tău* (151 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2018/12/10/in-ajutorul-tau/>

167. *Twitter pentru azi (vol. 8)* (127 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2018/12/16/twitter-pentru-azi-vol-8/>

168. *Studii literare (vol. 5)* (184 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2018/12/16/studii-literare-vol-5/>

169. *Psalmiul lui Salomon (ediția științifică)* (71 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2019/01/20/psalmii-lui-salomon-editia-stiintifica/>

170. *Psalmiul lui Salomon (ediția liturgică)* (62 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2019/01/22/psalmii-lui-salomon-editia-liturgica/>

171. *Studii literare (vol. 6)* (105 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2019/03/21/studii-literare-vol-6/>

172. *Evanghelia după Lucas* (173 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2019/04/11/evanghelia-dupa-lucas/>

173. *Evanghelia după Lucas (ediția liturgică)* (133 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2019/05/22/evangheli-a-dupa-lucas-editia-liturgica/>

174. *Epistola către Evrei* (69 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2019/05/24/epistola-catre-evrei/>

175. *Cartea Sfântului Profet Osie* (59 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2019/05/27/cartea-sfantului-profet-osie/>

176. *Vorbiri de Facebook (vol. 5)* (423 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2019/05/29/vorbiri-de-facebook-vol-5/>

177. *Cartea Sfântului Profet Amos* (49 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2019/06/05/cartea-sfantului-profet-amos/>

178. *Geneza creștină în opera lui Eminescu* (157 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2019/06/15/geneza-crestina-in-opera-lui-eminescu/>

179. *Cartea Sfântului Profet Miheas* (45 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2019/07/02/cartea-sfantului-profet-miheas/>

180. *Praedicationes (vol. 15)* (741 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2019/07/11/praedicationes-vol-15/>

181. *Cartea Sfântului Profet Zaharias* (63 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2019/08/31/cartea-sfantului-profet-zaharias/>

182. *Cartea Sfântului Profet Malahias* (37 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2019/09/06/cartea-sfantului-profet-malahias/>

183. *Teologia Dogmatică Ortodoxă (vol. 2)* (289 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2019/12/23/teologia-dogmatica-ortodoxa-vol-2/>

184. *Istoria literaturii române (vol. 1)* (642 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2020/02/02/istoria-literaturii-romane-vol-i/>

185. *Istoria literaturii române (vol. 2)* (429 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2020/03/29/istoria-literaturii-romane-vol-2/>

186. *Rămâne să ne vedem* (174 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2020/04/04/ramane-sa-ne-vedem/>

187. *Sfântul Ilie văzătorul de Dumnezeu († 4 mai). Acatistul și Predici întru pomenirea sa* (129 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2020/05/03/sfantul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-4-mai-acatistul-si-predici-intru-pomenirea-sa/>

188. *Vorbiri de Facebook (vol. 6)* (480 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2020/05/16/vorbiri-de-facebook-vol-6/>

189. *Istoria literaturii române (vol. 3)* (785 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2020/08/20/istoria-literaturii-romane-vol-3/>
190. *Cartea Sfântului Profet Isaias* (ediția științifică) (217 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2020/10/12/cartea-sfantului-profet-isaias-editia-stiintifica/>
191. *Istoria literaturii române (vol. 4)* (232 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2020/11/10/istoria-literaturii-romane-vol-4/>
192. *Praedicationes (vol. 16)* (744 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2020/11/16/praedications-vol-16/>
193. *Bucuria de Dumnezeu (vol. 1)* (255 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2021/01/08/bucuria-de-dumnezeu-vol-1/>
194. *Istoria literaturii române (vol. 5)* (452 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2021/01/20/istoria-literaturii-romane-vol-5/>
195. *Vorbiri de Facebook (vol. 7)* (621 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2021/02/15/vorbiri-de-facebook-vol-7/>
196. *Vorbiri de Facebook (vol. 8)* (594 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2021/07/02/vorbiri-de-facebook-vol-8/>

197. *Istoria literaturii române (vol. 6)* (910 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2021/08/14/istoria-literaturii-romane-vol-6/>
198. *Praedicationes (vol. 17)* (603 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2021/09/18/praedicationes-vol-17/>
199. *Twitter pentru azi (vol. 9)* (342 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2021/09/26/twitter-pentru-azi-vol-9/>
200. *Cartea Sfântului Profet Daniil* (107 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2021/10/05/cartea-sfantului-profet-daniil/>
201. *Vorbiri de Facebook (vol. 9)* (478 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2021/11/23/vorbiri-de-facebook-vol-9/>
202. *Drumul spre Icoană. Despre cum am pictat Icoana Sfântului Ilie văzătorul de Dumnezeu* (59 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2021/12/30/drumul-spre-icoana-despre-cum-am-pictat-icoana-sfantului-ilie-vazatorul-de-dumnezeu/>
203. *Istoria literaturii române (vol. 7)* (587 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2022/02/07/istoria-literaturii-romane-vol-7/>
204. *Cartea Sfântului Profet Ieremias* (212 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2022/02/21/cartea-sfantului-profet-ieremias/>

205. *Cartea Sfântului Profet Ieremias (ediția liturgică)* (185 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2022/02/21/cartea-sfantului-profet-ieremias-editia-liturgica/>
206. *Cartea Sfântului Profet Baruh* (53 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2022/02/24/cartea-sfantului-profet-baruh/>
207. *Cartea Sfântului Profet Baruh (ediția liturgică)* (49 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2022/02/24/cartea-sfantului-profet-baruh-editia-liturgica/>
208. *Cartea Sfântului Profet Iezechiil* (246 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2022/03/15/cartea-sfantului-profet-iezechiil/>
209. *Cartea Sfântului Profet Iezechiil (ediția liturgică)* (197 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2022/03/15/cartea-sfantului-profet-iezechiil-editia-liturgica/>
210. *Plângerile lui Ieremias* (53 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2022/03/16/plangerile-lui-ieremias/>
211. *Epistola lui Ieremias* (41 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2022/03/16/epistola-lui-ieremias/>
212. *Vorbiri de Facebook (vol. 10)* (563 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2022/07/25/vorbiri-de-facebook-vol-10/>

213. *Psaltirea în versuri a Sfântului Dosoftei al Moldovei (în formă actualizată)* (434 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2022/08/10/psaltirea-in-versuri-a-sfantului-dosoftei-al-moldovei-in-forma-actualizata/>

214. *Praedicationes (vol. 18)* (655 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2022/09/12/praedicationes-vol-18/>

215. *Mărturii ortodoxe contemporane (vol. 1)* (304 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2022/10/04/marturii-ortodoxe-contemporane-vol-1/>

216. *Istoria literaturii române (vol. 8)* (815 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2023/01/17/istoria-literaturii-romane-vol-8/>

217. *Bucuria de a fi cu Adam* (191 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2023/01/18/bucuria-de-a-fi-cu-adam/>

218. *Istoria literaturii române (vol. 9)* (520 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2023/02/06/istoria-literaturii-romane-vol-9/>

219. *Facerea (ediția LXX)* (230 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2023/03/06/facerea-editia-lxx/>

220. *Facerea (LXX, ediția liturgică)* (198 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2023/03/07/facerea-lxx-editia-liturgica/>
221. *Apocalipsis (ed. BYZ)* (98 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2023/04/04/apocalipsis-ed-byz/>
222. *Apocalipsis BYZ (ediția liturgică)* (82 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2023/04/04/apocalipsis-byz-editia-liturgica/>
223. *Episcopul în viața Bisericii* (187 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2023/05/09/episcopul-in-viata-bisericii/>
224. *Epistola către Romei (ediția BYZ)* (94 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2023/06/08/epistola-catre-romei-editia-byz/>
225. *Epistola către Romei BYZ (ediția liturgică)* (79 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2023/06/08/epistola-catre-romei-byz-editia-liturgica/>
226. *Praedicationes (vol. 19)* (577 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2023/08/27/praedicationes-vol-19/>
227. *Vorbiri de Facebook (vol. 11)* (487 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2023/10/10/vorbiri-de-facebook-vol-11/>
228. *Bucuria comuniunii (vol. 12)* (364 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2023/11/11/bucuria-comuniunii-vol-12/>

229. *Twitter pentru azi (vol. 10)* (218 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2023/11/29/twitter-pentru-azi-vol-10/>

230. *Istoria literaturii române (vol. 10)* (540 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2024/02/01/istoria-literaturii-romane-vol-10/>

231. *Istoria literaturii române (vol. 11)* (680 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2024/03/13/istoria-literaturii-romane-vol-11/>.

232. *Te iubesc nu se termină/ I love you never ends* [RO/ EN](553 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2024/04/25/te-iubesc-nu-se-termina-i-love-you-never-ends/>

233. *Viețile Sfinților (vol. 2)* (325 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2024/06/03/vietile-sfintilor-vol-2/>

234. *Traduceri patristice (vol. 6)* (450 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2024/07/05/traduceri-patristice-vol-6/>

235. *Praedicationes (vol. 20)* [RO/ EN] (567 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2024/08/24/praedicationes-vol-20/>

236. *Twitter pentru azi (vol. 11)* [RO/ EN] (167 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2024/09/02/twitter-pentru-azi-vol-11/>

237. *Vorbiri de Facebook (vol. 12)* (774 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2024/10/28/vorbiri-de-facebook-vol-12/>

238. *Scriu online (vol. 13)* (457 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2024/11/27/scriu-online-vol-13/>

239. Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș, *Opere complete (vol. 1)* (867 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2024/12/16/opere-complete-vol-1/>

240. *Slujba Sfântului Ilie văzătorul de Dumnezeu († 4 mai)* (73 de pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2025/01/20/slujba-sfantului-ilie-vazatorul-de-dumnezeu/>

241. *Faptele Apostolilor (ediția BYZ) [RO/ GR]* (166 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2025/03/17/faptele-apostolilor-editia-byz/>

Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș

© Teologie pentru azi
Toate drepturile rezervate